

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΝΕΑΙ ΙΔΕΑΙ, ΠΛΑΤΕΙΑ ΑΡΙΣΤ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΔΙΕ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΠΕΡΙΛΑΜΒΑΝΟΝ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΕΛΛΗΝΩΝ ΠΟΙΗΤΩΝ ΚΑΙ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

ΔΙΣΚΕΥΑΣΘΕΙΣΑ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΑΡΧΑΙΟΝ ΤΕΡΠΟΝ

Πρὸς ἀρχαίαν τῶν ἐν τοῖς σχολείοις μαθημάτων γένωσιν

Ἐκ τῆς ἑκδόσεως

EDUAR. WUNDERUS

Sup. Kur. Louisa...

ΤΙΜΗ Α

ΤΙΜΑΤΑΙ 30 ΛΕΠΤΩΝ

Ε ΤΟΣ Α

2239/915

ΑΘΗΝΗΣ

ΕΚΔΟΤΗΣ Η. ΜΑΝΔΑΛΑΡΗΣ ΚΑΙ Κ. ΤΣΑΚΥΡΗΣ ΕΚΔΕΤΑΙ

1888

2404

52520
0.1
888

Δημοσία Κεντρική

Βιβλιοθήκη Σχολική Μενουζίου

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

Δημόσια Κεντρική
Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΝΕΑΙ ΙΔΕΑΙ, ΠΛΑΤΕΙΑ ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΠΕΡΙΛΑΜΒΑΝΟΝ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΕΛΛΗΝΩΝ ΠΟΙΗΤΩΝ ΚΑΙ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

ΔΙΑΣΚΕΥΑΣΘΕΙΣΑ ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΑΡΧΑΙΟΝ ΤΡΟΠΟΝ

Πρὸς χρῆσιν τῶν ἐν τοῖς σχολείοις ποιητῶντων νέων

Ἐκ τῆς ἑκδόσεως

EDUAR. WUNDERUS

ΤΟΜΟΣ Α

ΤΙΜΑΤΑΙ 30 ΛΕΠΤΩΝ

ΕΤΟΣ Α

ΑΘΗΝΗΣΙ

Α. Ι. ΜΑΝΔΑΛΑΚΗΣ ΚΑΙ Ν. ΤΣΑΓΚΡΗΣ ΕΚΔΟΤΑΙ

1888

Δημόσια Κεντρική
Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

Δημόσια Κεντρική
Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

ΒΙΟΓΡΑΦΙΑ ΠΟΙΗΤΟΥ

ΣΟΦΟΚΛΗΣ, υἱὸς Σοφίλου (1), ἐκ Κολωνοῦ, Ἀθηναῖος ἐγεννήθη κατὰ τὸ Β' ἔτος τῆς Ο.Α (71) Ὀλυμπιάδος, τῷ 495 π. χ. Ἦτο 30, ἢ κατ' ἄλλους 42 ἔτη νεώτερος τοῦ Αἰσχύλου, οὗτινος δὲν ὑπῆρξε μὲν μαθητῆς, καθ' ἃ πρεσβεύεται, ὠφελήθη ὅμως τὰ μέγιστα ἐκ τῶν ποιητικῶν ἔργων του, ἐξ ὧν καὶ εἰκόνας καὶ παρομοιώσεις πλείστας ἀπεκομίσαστο· ἐγένετο δὲ σὺγχρονος τοῦ —καὶ ἀντιλήλου— Εὐριπίδου (15 ἔτη πρεσβύτερος).

Ὁ Σοφοκλῆς ὠφελήθη τὰ μέγιστα ἀπὸ τὰ ἔργα τοῦ Αἰσχύλου· ἔχων δαιμονίαν φύσιν καὶ γοιμωτάτην πρὸς τὴν τραγωδοποιίαν, ὀξυτάτην δὲ τὴν αἴσθησιν τοῦ καλοῦ καὶ τοῦ ὑψηλοῦ, καὶ θαυμαστὴν εὐκολίαν πρὸς ἔκφρασιν τῶν ἐννοιῶν του, ἐκόσμησε τὴν τραγικὴν Μοῦσαν μὲ τοὺς καρόνας τοῦ πρέποντος καὶ ἀληθοῦς. Κατὰ τὴν μαρτυρίαν τοῦ Ἀριστοτέλους (Ποιητ. κεφ. Δ) ἐτελειοποίησε τὴν σκηνογραφίαν, καὶ συνέστησε τὸν χορὸν ἐκ 15

(1) Οὗτος εἶχε ἐργαστήσιον μηχανοποιεῖσιν ἐν Ἀθήναις ἐν ᾧ ἠργάζοντο δούλοι.

ἀνδρῶν—προσθέσας δηλ. 3 εἰς τοὺς 12 τοῦ Αἰσχυλοῦ—ἐξεῖρε καὶ τρίτον ὑποκριτὴν καὶ κατέλυσε τὴν ὑπόκρισιν τοῦ ποιητοῦ. (1) Μετέσχε τῶν πολιτικῶν ὑποθέσεων τῆς πατρίδος του γενόμενος ἄρχων καὶ στρατηγός, ὅτε ἐθανμάσθη καὶ διὰ τὴν πολιτικὴν του ἐμπειρίαν καὶ διὰ τὴν χρηστότητα καὶ μετριοφροσύνην του. Ἐραχθεὶς δὲ ἀπὸ τὸν υἱὸν του Ἰοφῶντα, εἰς τὸν Ἄρειον Πάγον, (2) ὡς ἀπομωρωμένος, πρὸς διοίκησιν τῆς περιουσίας, ἀνέγνωσεν εἰς τοὺς δικαστὰς, ἀντὶ πάσης ἄλλης ἀπολογίας, τὸν **Οἰδίπουν ἐπὶ Κολωνῶ**, εἰς ὃν παρίστησι πατέρα γυμνούμενον ἀπὸ τοὺς υἱούς του. Τὴν σύστασιν τούτου τοῦ μύθου, φαίνεται, ὅτι τὴν ὑπερήφρευσεν εἰς αὐτὸν τῆς ψυχῆς του τὸ αἰσθημα, ἵνα ἐκφράσῃ διὰ τούτου τὴν ἰδίαν ἐαυτοῦ ἱστορίαν. Μόλις ἐτελείωσε τὴν **πύροδον** τοῦ **Οἰδίποδος** εἰς τὸν Κολωνόν, καὶ προεπέμφθη εἰς τὴν οἰκίαν του ἐκ μέρους τῶν δικαστῶν, ὡς ὅτε ἐνίκα εἰς τὸ θέατρον, μετὰ πομπῆς καὶ εὐφημίας πρὸς κατασπύνην τῆς ἀχαριστίας τοῦ υἱοῦ του, ὃν ὁμως ὁ ποιητὴς ἐσυγχώρησε πολὺ ἐνμενέστερα

(1) Κατ' ἀρχαιοτέρων ἐπιγράψην ἐδιδάσκον αὐτοὶ οὗτοι οἱ ποιηταὶ τὰ ἐαυτῶν ἔργα.

(2) Δικαστήριον πρὸς Δυσμὰς τῆς Ἀκροπόλεως.

παρὰ ὁ Οὐδῖπουε τοὺς νιόος του. (1) Ὁ Σοφοκλῆς
 ἔζησεν 100 περίπου ἔτη, καὶ στεγθεὶς εἰς τὰ Ὀ-
 λυμπια (2) ἐνώπιον ὄλων τῶν σπηγγμένων ἔχει
 Ἐλλήνων, ἀπέθατεν ἀπὸ τῆν ὑπερβάλλουσαν χα-
 ρὰν εἰς τοὺς κόλπουε τῆς δόξης του, κατὰ τινας
 μὲν ἔτεκεν βραΐείον ἐν τῷ θεάτρῳ, κατ' ἄλλουε
 δὲ ἀποπνιγείε ἐκ ρόγας σταφυλῆε.

αἰσδέεσθεε γηραιὲ Σοφὸκλεεε, ἄρθοε ἀοιδῶν
 οἰνωπόρ Βάχχου λωτόρ ἐρεπτόμενοε» (3)

Ὁ Σοφοκλῆε εἰδίδαξε 193 δράματα, ἐξ ὧν ὁ
 Φαβρίχιοε 170 μόνου ὀνομάζει.

(1) Οὗε κατηράσθη διὰ τοῦ σιδήρου νὰ κτήσωνται τῆε
 βασιλείεε.

(2) Ὀλυμπια ἢ Ὀλυμπιακοὶ ἀγῶνεε, πα-
 νηγυριζόμενοι κατὰ πενταετίαν, δηλ. εἰε τῆν ἀρχῆν ἐκά-
 στου πέμπτου ἔτουε. εἰε τιμῆν τοῦ Διόε, ἢ κατ' ἄλλουε,
 ὄλων τῶν θεῶν καὶ ἡμιθέων. Ἡ Ὀλυμπία κείται εἰε τῆν
 Ἡλείαν τῆε Πελοποννήσου, παρὰ τὸν Ἄλφειὸν ποταμόν.

(3) Σιμωνίδηε ὁ Ἐπιγραμμικοποιόε.

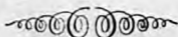
ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΑΝΤΙΓΟΝΗΣ

(Ἐκ τῶν τοῦ Ἀριστοφάνους τοῦ Γραμματικοῦ)

Ἀντιγόνη παρὰ τὴν πρόστηξιν τῆς πόλεως θάψασα τὸν Πολυνεΐκην ἐφωράθη καὶ εἰς μνημεῖον κατάγειον ἐντεθεῖσα παρὰ τοῦ Κρέοντος, ἀνήρηται ἐφ' ἣ καὶ Αἴμων, δυσπαθήσας διὰ τὸν εἰς αὐτὴν ἔρωτα, ζήρει ἐαυτὸν διεχρήσατο. Ἐπὶ δὲ τῷ τούτου θανάτῳ καὶ ἡ μήτηρ Εὐριδίχη ἐαυτὴν ἀνεΐλε.

Κεῖται ἡ μυθοποιία καὶ παρ' Εὐριπίδῃ ἐν Ἀντιγόῃ· πλὴν ἐκεῖ φεραλεῖστα μετὰ τοῦ Αἴμονος δίδοται πρὸς γάμου κοινωνίαν καὶ τέκνον τίττει τὸν Μαίδονα.

Ἡ μὲν σκηνὴ τοῦ δράματος ὑπόκειται ἐν Θήβαις ταῖς Βοιωτικαῖς ὃ δὲ γὰρὸς συνέστηκεν ἐξ ἐπιχωρίων γερόντων. Προλογίζει δὲ ἡ Ἀντιγόνη. Ὑπόκειται δὲ τὰ πράγματα ἐπὶ τῶν Κρέοντος βασιλείων. Τὸ δὲ κεφάλαιόν ἐστι τ ἄ φ ο ς Πολυνεΐκου ς, Ἀντιγόνης ἀναίρεσι ς, θάνατος Αἴμονος, καὶ μ ὁ ρ ο ς Εὐριδίχης τῆς μητρός Αἴμονος. Φασὶ δὲ τὸν Σοφοκλέα ἤξιωσθαι τῆς ἐν Σίμῳ στρατηγίας, εὐδοκιμήσαντα ἐν τῇ διδοσκαλίῃ τῆς Ἀντιγόνης. Λέλεκται δὲ τὸ δράμα τοῦτο τριακστὸν δεύτερον.

ΣΟΦΟΚΛΗΣ

Δημόσια Κεντρική
Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΑΝΤΙΓΟΝΗ
ΙΣΜΗΝΗ
ΧΟΡΟΣ ΘΗΒΑΙΩΝ ΓΕΡΟΝΤΩΝ (*ἐκ 15*)
ΚΡΕΩΝ
ΦΥΛΑΞ
ΑΙΜΩΝ
ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ
ΑΓΓΕΛΟΣ
ΕΥΡΙΔΙΚΗ
ΕΞΑΓΓΕΛΟΣ

Κωφὰ Ἰ Πρόσωπα

*Δύο θεράποντες τοῦ Κρέοντος
Παῖς ὁδηγὸς τοῦ Τειρεσίου
Δύο θεράπαιραι τῆς Εὐριδίκης.*

Ἡ σκηνὴ ἐν Θήβαις παρὰ τ' ἀνάκτορα τοῦ Κρέοντος.

Οἱ Γερμανοὶ ἐκδότηι κατατάσσοσι τὰ ἐν τῇ Ἀντιγόνη
πρόσωπα ὡς ἑξῆς :

Πρωταγων. Ἀντιγόνη, Τειρεσίας, Ἄγγελος, καὶ
Ἐξάγγελος.

Δευτεραγων. Ἰσμήνη, Φύλαξ, Αἴμων, καὶ Εὐρι-
δίκη.

Τριταγων. Κρέων.

Δημόσια Κεντρικὴ
Βιβλιοθήκη Σιάτιστας "Μανούσεια"

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

Δίρομένης τῆς σκηνῆς ἐπιφαίνεται ἡ Ἀντιγόνη ἐρειδομένη ἐπὶ τοῦ βωμοῦ περίφροντις καὶ περίσκεπτος· μετὰ μικρὸν ἀκούσασα κρότον στρέφει τὴν κεφαλὴν πρὸς τὰ παρασκήμια, ὅθεν εἰσέρχεται ἡ Ἰσμήνη, καὶ δραμοῦσα πρὸς αὐτὴν τὴν λαμβάνει ἐκ τῆς χειρὸς καὶ τὴν φέρει πρὸς τὸ προσκήμιον.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

ὦ κοινὸν αὐτάδελφον Ἰσμήνης κάρα,
ἄρ' οἶσθ', ὅτι Ζεὺς τῶν ἀπ' Οἰδίπου κακῶν
ὅποῖον οὐχὶ νῦν ἔτι ζώσασιν τελεῖ;

- οὐδὲν γὰρ οὐτ' ἀλγεινὸν οὐτ' ἄτης ἄτερ
5 οὐτ' αἰσχρὸν οὐτ' ἄτιμόν ἐσθ', ὅποῖον οὐ
τῶν σῶν τε κάμῶν οὐκ ὅπωπ' ἐγὼ κακῶν.
καὶ νῦν τί τοῦτ' αὖ φασὶ πανδήμῳ πόλει
κῆρυγμα θεῖναι τὸν στρατηγὸν ἀρτίως;
9 ἔχεις τι κείσῃκουσας; ἢ σε λαμβάνει
πρὸς τοὺς φίλους στείχοντα τῶν ἐχθρῶν κακά;

ΙΣΜΗΝΗ

ἔμοι μὲν οὐδείς μῦθος, Ἀντιγόνη, φίλων
οὔθ' ἠδὺς οὔτ' ἀλγεινὸς ἵκετ', ἐξ ὅτου
δυσὶν ἀδελφοῖν ἐστερήθημεν δύο (1)
μιξ' θανόντων ἡμέρα διπλῆ χερί·

- 15 ἐπεὶ δὲ φρουρδὸς ἐστὶν Ἀργείων στρατὸς
ἐν νυκτί τῇ νῦν, οὐδὲν οἶδ' ὑπέρτερον
οὔτ' εὐτυχοῦσα μᾶλλον οὔτ' ἀτωμένῃ.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

ἤδη καλῶς, καὶ σ' ἐκτός ἀυλείων πυλῶν
τοῦδ' εἶνεκ' ἐξέπεμπον, ὡς μόνη κλύοις.

ΙΣΜΗΝΗ

- 20 τί δ' ἔστι; δηλοῖς γὰρ τι καλχαίνουσ' ἔπος.

(1) Ὅτε ὁ Οἰδῖπους ἐξώρυξεν τοὺς ὀφθαλμούς του, ἐνεκλείσθη ὑπὸ τῶν υἱῶν του εἰς πύργον τινά, δι' ὃ οὗτος κατηράσθη αὐτοὺς διὰ σιδήρου νὰ κτήσωνται τῆς ἀρχῆς. Οὗτοι φοβηθέντες τὴν ἀρὰν τοῦ πατρὸς των ἔθεντο κληρὸν, ὅπως ἀνά εἰς ἐξ αὐτῶν βασιλεύῃ ἐν ἔτος, καὶ παραδίδει ἔπειτα τὴν ἀρχὴν εἰς τὸν ἕτερον. Πρῶτος ἐβασίλευσεν ὁ Πολυνείκης, μετὰ δὲ τὴν παρέλευσιν τῆς προθεσμίας, παρέδωκε τὸν θρόνον εἰς τὸν ἀδελφόν του Ἐτεοκλή· ἀλλ' οὗτος παραλαβὼν αὐτὴν δὲν ἤθελε πλέον νὰ τὴν ἀφήσῃ. Ὁ Πολυνείκης βλέπων τὴν παράβασιν τῶν συνθηκῶν, καὶ μὴ δυνάμενος κατ' ἄλλον τρόπον νὰ ἐκδικηθῇ τὸν ἀδελφόν του, κατέφυγεν εἰς τὸ Ἄργος πρὸς τὸν ἐκεῖ βασιλευόντα Ἀδραστον, οὗ καὶ ἔγειμε τὴν θυγατέρα Ἀργεῖαν. Μετὰ ταῦτα συμμαχίας πρὸς ἄλλους ἡγεμόνας ἐξεστράτευσε κατὰ τῶν Θηβῶν, πλὴν ἐνικήθη ὑπὸ τῶν Θηβαίων, καὶ μονομαχίας μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ του Ἐτεοκλέους ἐφρονεύθησαν ἀμφοτέρω.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

- οὐ γὰρ τάφου νῶν τῷ κασιγνήτῳ Κρέων
 τὸν μὲν προτίσας, τὸν δ' ἀτιμάσας ἔχει ;
 Ἐτεροκλέα μὲν, ὡς λέγουσι, σὺν δίκῃ
 χρησθεὶς δικαίᾳ καὶ νόμῳ κατὰ χθονός
 25 ἔκρυψε τοῖς ἔνεοθεν ἔντιμον νεκροῖς ;
 τὸν δ' ἀθλίως θανόντα Πολυνεΐκουσ' ἔκρυψεν
 ἀστοῖσι φασὶν ἐκκεκρυῆθαι τὸ μὴ
 τάφῳ καλύψαι, μηδὲ κωκυσαί τινα,
 ἔαν δ' ἀκλαυτον, ἄταρον, οἰωνοῖς γλυκύν
 30 θησαυρὸν εἰσρωῶσι πρὸς χάριν βορᾶς.
 ταιαῦτά φασὶ τὸν ἀγαθὸν Κρέοντά σοι
 κάμει, λέγω γὰρ κάμει, κηρύξαντ' ἔχειν,
 καὶ δεῦρο νεῖσθαι ταῦτα τοῖσι μὴ εἰδόσιν
 σαφῆ προκηρύζοντα, καὶ τὸ πρᾶγμ' ἄγειν
 35 οὐχ ὡς παρ' οὐδέν, ἀλλ' ὅς ἂν τούτων τι δρᾷ,
 φόνον προκεῖσθαι δημόλευστον ἐν πόλει.
 οὕτως ἔχει σοι ταῦτα, καὶ δεῖξεις τάχῃ,
 εἴτ' εὐγενῆς πέφυκας, εἴτ' ἐσθλῶν κακῆ.

ΙΣΜΗΝΗ

- τί δ', ὦ ταλαῖφρον, εἰ τὰδ' ἐν τούτοις, ἐγώ
 40 λύουσ' ἂν ἢ ὄραπτουσα προσθεῖμην πλέον ;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

εἰ ζυμπονήσεις καὶ ζυνεργάσει, σκόπει.

ΙΣΜΗΝΗ

ποῖόν τι κινδύνευμα; ποῖ γνώμης ποτ' εἶ;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

εἰ τὸν νεκρὸν ζῆν τῆδε κουφιεὶς χερί.

ΙΣΜΗΝΗ

ἦ γὰρ νοεῖς θάπτειν σφ' ἀπόρρητον πόλει ;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

45 τὸν γοῦν ἐμὸν καὶ τὸν σὸν, ἦν σὺ μὴ θέλῃς.

ΙΣΜΗΝΗ

ὦ σχετλῖα, Κρέοντος ἀντειρηχότος;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

ἀλλ' οὐδὲν αὐτῷ τῶν ἐμῶν μ' εἶργειν μέτα.

ΙΣΜΗΝΗ

οἴμοι· φρόνησον, ὦ κασιγνήτη, πατήρ
 50 ὡς νῶν ἀπεγθῆς δυσκλεῆς τ' ἀπώλετο,
 πρὸς αὐτοφώρων ἀμλακημάτων διπλᾶς
 ὕψεις ἀράξας αὐτῆς αὐτουργῶ χειρὶ
 ἔπειτα μήτηρ καὶ γυνή, διπλοῦν ἔπος, (1)
 πλεκταῖσιν ἀρτάναισι λωβᾶται βίον·

55 αὐτοκτονοῦντε τῷ τχλαιπῶρῳ μόρον
 κοινόν κατειργάσαντ' ἐπ' ἀλλήλοιν χεροῖν.
 νῦν δ' αὖ μόνῃ δὴνὼ λελειμμένα, σκόπει,
 ὅσῳ κάκιστ' ὀλούμεθ', εἰ νόμου βία

60 ψῆρον τυράνων ἢ κράτη παρέξιμεν.
 ἀλλ' ἐννοεῖν χρὴ τοῦτο μὲν, γυναίχ' ὅτι
 ἔφρυμεν, ὡς πρὸς ἄνδρας οὐ μαχομένα·
 ἔπειτα δ', οὐνεκ' ἀρχόμεσθ' ἐκ κρείσσωνων,
 καὶ ταῦτ' ἀκούειν κατὶ τῶνδ' ἀλγίονα.

65 ἐγὼ μὲν οὖν αἰτοῦσα τοὺς ὑπὸ χθονὸς
 ζυγγοῖαν ἴσχειν, ὡς βιάζομαι ταῖδε,
 τοῖς ἐν τέλει βεβῶσι πείσομαι. τὸ γὰρ
 περισσὰ πράσσειν οὐκ ἔχει νοῦν οὐδένα.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

οὔτ' ἂν κελεύσαιμ' οὔτ' ἂν, εἰ θέλοις ἔτι

(1) Διπλοῦν ὄνομα ἔχουσα.

- 70 πράσσειν, ἐμοῦ γ' ἂν ἠδέως δρόφης μέτα.
 ἀλλ' ἴσθ' ὅποια σοι δοκεῖ· κείνον δ' ἐγὼ
 θάψω. καλὸν μοι τοῦτο ποιούσῃ θανεῖν.
 φίλη μετ' αὐτοῦ κείσομαι, φίλου μέτα,
 ὅσια πανουργήσασ'· ἐπεὶ πλείων χρόνος,
 75 ὃν δεῖ μ' ἀρέσκειν τοῖς κάτω τῶν ἐνθάδε.
 ἐκεῖ γὰρ αἰεὶ κείσομαι· σὺ δ', εἰ δοκεῖ,
 τὰ τῶν θεῶν ἔντιμ' ἀτιμάσασ' ἔχε.

ΙΣΜΗΝΗ

ἐγὼ μὲν οὐκ ἀτιμα ποιῶμαι. τὸ δὲ
 βίᾳ πολιτῶν δρᾶν ἔρην ἀμήχανος.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

- 80 σὺ μὲν τὰδ' ἂν προύχοι· ἐγὼ δὲ δὴ τάραν
 χώσους' ἀδελφῷ φιλοτάτω παρεύσομαι.

ΙΣΜΗΝΗ

οἴμοι ταλαίνης, ὡς ὑπερδέδοικά σου.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

μή μου προτάρθει· τὴν σὺν ἐξόρθου πότμον.

ΙΣΜΗΝΗ

ἀλλ' οὖν προμηνήσῃς γε τοῦτο μηδενὶ
 τοῦργον, κρυφῆ δὲ κεῦθε· σὺν δ' αὐτως ἐγὼ.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

- 86 οἴμοι, καταύδα· πολλὸν ἐχθίων ἔσει
 σιγῶσ', εἴαν μὴ πᾶσι κηρύξῃς τάδε.

ΙΣΜΗΝΗ

θερμὴν ἐπὶ ψυχραῖσι καρδίαν ἔχεις. (1)

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

ἀλλ' οἶδ' ἀρέσκουσ' οἷς μάλισθ' ἀδεῖν με χρή.

(1) Ἐχεις ζεττὴ καρδίαν πρὸς τὰ πράγματα.

ΙΣΜΗΝΗ

90 εἰ καὶ δυνήσῃ γ' ἄλλ' ἀμυγῶνων ἔρξῃ.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

οὐκοῦν, ὅταν δὴ μὴ σθένω, πεπαύσομαι.

ΙΣΜΗΝΗ

ἀρχὴν δὲ θηρᾶν οὐ πρέπει τμήχανα:

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

εἰ ταῦτα λέξεις, ἐχθαρεῖ μὲν ἐξ ἐμοῦ,
ἐχθρὰ δὲ τῷ θανόντι προσκείσει δίκη.95 ἄλλ' ἔα με καὶ τὴν ἐξ ἐμοῦ δυσβουλίαν
παθεῖν τὸ δεινὸν τοῦτο. πείσομαι γὰρ οὐ
τοσοῦτον οὐδὲν ὥστε μὴ οὐ καλῶς θανεῖν.

ΙΣΜΗΝΗ

ἄλλ', εἰ δοκεῖ σοι, σταίχῃ τοῦτο δ' ἴσθ', ὅτε
ἄνους μὲν ἔρχῃ, τοῖς φίλοις δ' ὀρθῶς φίλη. (1)

ΠΑΡΟΔΟΣ

ΧΟΡΟΣ

(στροφὴ α') (2)

- 100 ἀκτὶς ἀελίου τὸ κάλλιστον ἑπταπόλῳ φανέν
Θήβα τῶν προτέρων φάος,
ἐφάνθης πότ', ὦ χρυσέας ἀμέρας βλέφαρον,
105 Διρακίων (3) ὑπὲρ ῥέεθρων μολοῦσα,

(1) Ἐξέρχονται ἀμφοτέρω ἐκ τοῦ αὐτοῦ μέρους.

(2) Τότε ἀρχεται ὁ ἡγεμὼν τοῦ χοροῦ, ἀπ' οὗ φθάσει ὁ χορὸς εἰς τὴν ἐρχήσαντα.

(3) Δίρακη = κρήνη καὶ ποταμὸς Θηβῶν ὠνομασθεῖσα ἀπὸ Δίρακῃς γυναικὸς τοῦ Λύκου βασιλέως τῶν Θηβῶν.

τὸν λεύκασπιν Ἀργόθεν
 φῶτα βάντα πανσαγίχ
 φυγάδα πρόδρομον ὀζυτέρῳ
 κινήσασα χαλινῶ·

(σύστημα α)

- 110 ὄν ἐφ' ἀμετέρῃ γᾶ Πολυνείκης
 ἄρθεις νεικῶν ἐξ ἀμφιλόγων,
 ὄξια κλάζων
 αἰετός ἐς γᾶν ὑπερέπτα,
 λευκῆς χιόνος πτέρυγι στεγανός,
 115 πολλῶν μεθ' ὄπλων
 ζῦν θ' ἵπποκόμοις κορύθεσσι.

(ἀντιστροφή α)

- στάς δ' ὑπὲρ μελάθρων
 φονώσασιν ἀμφιγανῶν κύκλω
 λόγχαις ἐπτάπυλον (1) στόμα.
 120 ἔβρα, πρὶν πόθ' ἀμετέρων
 αἰμάτων γένουσι
 πλησθῆναί τε καὶ στεφάνωμα πύργων
 πευκάενθ' Ἡραϊστον ἐλεῖν.
 τοῖος ἀμφὶ νῶτ' ἐτάθη
 125 πάταγος Ἄρεος, ἀντιπάλου
 δυσχεῖρωμα δράκοντος.

(ἀντισύστημα α)

Ζεὺς γὰρ μεγάλης γλώσσης κόμπους
 ὑπερεχθαίρει· καὶ σφας ἐσιδῶν
 πολλῶ ρεύματι προσνισσομένους

- (1) Ὅτε ὁ Ἀμφίων ἔκτισε τὰς Θήβας περιέβαλε ταύ-
 τας διὰ τείλους ἔχοντας ἐπτά πύλας.

- 130 χρυσοῦ καναχῆς ὑπερόπτας,
παλτῶ ριπτεῖ πυρὶ βαλβίδων
ἐπ' ἄκρων ἤδη
νίκην ὀρμῶντ' ἀλαλάζει

(στροφὴ 6')

- ἀντιτύπα δ' ἐπὶ γὰρ πέσε τάνταλωθεις
135 πυρφόρος ὃς τότε μαινομένῃ ζῶν ὀρμῇ
βακχεύων ἐπέπνει
ριπαῖς ἐχθίστων ἀνέμων.
εἶχε δ' ἄλλα τὰ μὲν,
ἄλλα δ' ἐπ' ἄλλοις ἐπενώμα
στυφελίζων μέγας Ἄρης

- 140 δεξιόσειρος

(σύστημα 6')

- ἐπτά λοχαγοὶ γὰρ ἐφ' ἐπτά πύλαις
ταχθέντες ἴσοι πρὸς ἴσους ἔλιπον
Ζηνὶ προπαίῳ πάγγαλκα τέλη,
πλήν τοῖν στυγεροῖν, ὦ πατὴρ ἐνός
145 μητρός τε μιᾶς φύντε καθ' αὐτοῖν
δικρατεῖς λόγγας στήσαντ' ἔχετον
κοινοῦ θανάτου μέρος ἄμφω.

(ἀντιστροφὴ 6')

- ἀλλὰ γὰρ ἃ μεγαλῶνυμος ἦλθε Νίκα
τῆ πολυαρμάτῳ ἀντιχαρεῖσα Θήβα,
150 ἐκ μὲν δὴ πολέμων
τῶν νῦν θέσθε λησμοσύναν,
θεῶν δὲ ναοὺς χοροῖς
παννυγίοις πάντας ἐπέλωμεν·

ὁ Θήβας δ' ἐλελίθων
Βάχχιος ἄρχοι.

ἀντισίστημα ὅ'

- 155 ἀλλ' ὅδε γὰρ δὴ βασιλεὺς χώρσι,
Κρέων ὁ Μενοικέως,
ὑῦ—νεοχμὸς νεαραῖσι θεῶν
ἐπὶ συντυχίαις χωρεῖ τίνα δὴ
160 μῆτιν ἐρέσσω, ὅτι σύγκλητον
τήνδε γερόντων προύθετο λίσχην
κοινῷ κηρύγματι πέμψας.

ΚΡΕΩΝ (1)

- Ἄνδρες, τὰ μὲν δὴ πόλιος ἀσφαλῶς θεοὶ
πολλῷ σάλῳ σείσαντες ὤρθωσαν πάλιν
ὑμᾶς δ' ἐγὼ πομποῖσιν ἐκ πάντων δίχῃ
165 ἔστειλ' ἰκέσθαι, τοῦτο μὲν τὰ Λαίου
σέβοντας εἰδῶς εὐθρόνων ἀεὶ κράτη,
τοῦτ' αὖθις, ἡνίκ' Οἰδίπους ὤρθου πόλιν,
κάπεὶ διώλετ', ἀμφὶ τοὺς κείνων ἔτι
παῖδας μένοντας ἐμπέδοις φρονήμασιν.
170 ὅτ' οὖν ἐκεῖνοι πρὸς διπλῆς μοίρας μίαν
καθ' ἡμέραν ὤλοντο παῖσαντές τε καὶ
πληγέντες αὐτόχειρι σὺν μιάσματι,
ἐγὼ κράτη δὴ πάντα καὶ θρόνους ἔχω
γένους κατ' ἀγχιστεῖα τῶν ὀλωλότων.
175 ἀμύχανον δὲ πικρὸς ἀνδρὸς ἐμαθεῖν

(1) Ἐξέρχεται ἐκ τῆς μεσσίας ὁδοῦ, τῆς καὶ βασι-
λεῖο κλάουμένης. Ὀλίγον κατ' ὀλίγον προχωρεῖ πρὸς
ὅτιν γορὸν. Ὁ γορῶν τῆς Κρέωντος διαγράφεται ἐν ἀρ-
χῇ μὲν ἡπίος ἐν ταῖς μετέπειτα δὲ τραχύς.

2

- ψυχὴν τε καὶ φρόνημα καὶ γνώμην, πρὶν ἂν
 ἀρχαίς τε καὶ νόμοισιν ἐντριβῆς φανῆ.
 ἐμοὶ γὰρ ὅστις πᾶσαν εὐθύνων πόλιν
 μὴ τῶν ἀρίστων ἄπτεται βουλευμάτων,
 180 ἀλλ' ἐκ φόβου του γλώσσαν ἐγκλήσας ἔχει,
 κάκιστος εἶναι νῦν τε καὶ πάλαι δοκεῖ·
 καὶ μείζον' ὅστις ἀντὶ τῆς αὐτοῦ πάτρας
 οἴλον νομίζει, τοῦτον οὐδαμοῦ λέγω.
 ἐγὼ γὰρ, ἴστω Ζεὺς ὁ πάνθ' ὄρων ἀεὶ,
 185 οὗτ' ἂν σιωπήσασιμι τὴν ἄτην ὄρων
 στείγουσας ἀστοῖς ἀντὶ τῆς σωτηρίας,
 οὗτ' ἂν οἴλον πότ' ἄνδρα δυσμενῆ χθονὸς
 θεῖμην ἐμαυτῶ, τοῦτο γιγνώσκων, ὅτι
 ἦδ' ἐστὶν ἡ σώζουσα, καὶ ταύτης ἐπι
 190 πλέοντες ὀρθῆς τοὺς φίλους ποιούμεθα.
 τοιοῖσδ' ἐγὼ νόμοισι τήνδ' αὖξω πόλιν,
 καὶ νῦν ἀδελφὰ τῶνδε κηρύξας ἔχω
 ἀστράσι παίδων τῶν ἀπ' Οἰδίπου πέρι·
 195 Ἔτεοκλέα μὲν, ὃς πόλεως ὑπερμαχῶν
 ὄλωλε τῆσδε πάντ' ἀριστεύσας δόρει,
 τάφῳ τε κρύψαι καὶ τὰ πάντ' ἐφαγνίσαι,
 ἃ τοῖς ἀρίστοις ἔρχεται κάτω νεκρῶς.
 τὸν δ' αὖ ζύναιμον τοῦδε, Πολυνεΐκη λέγω
 ὃς γῆν πατρώαν καὶ θεοὺς τοὺς ἐγγενεῖς
 200 φυγὰς κατελθῶν ἠθέλησε μὲν πυρὶ
 πρῆσαι κατὰ κράς, ἠθέλησε δ' αἵματος
 κοινοῦ πάσασθαι, τοὺς δὲ δουλώσας ἄγειν,
 τοῦτον πόλει τῆδ' ἐκκεκήρυκται τάφῳ
 μήτε κτερίζειν μήτε κωχῦσά τινα.
 205 ἐξν δ' ἄθικτον καὶ πρὸς οἰωνῶν δέμας

καὶ πρὸς κινῶν ἐδεστὸν αἰκισθέντ' ἰδεῖν.
 τοιόνδ' ἐμὸν φρόνημα, κοῦποτ' ἔκ γ' ἐμοῦ
 τιμὴν προέξουσ' οἱ κακοὶ τῶν ἐνδίκων.
 ἀλλ' ὅστις εὖνους τῆδε τῆ πόλει, θανῶν

210 καὶ ζῶν ὁμοίως ἐξ ἐμοῦ τιμῆσεται.

ΧΟΡΟΣ

σοὶ (1) ταῦτ' ἀρέσκει, παῖ Μενοικέως Κρέον,
 τὸν τῆδε δύσνον κὰς τὸν εὐμενῆ πόλει.
 νόμῳ δὲ χρῆσθαι παντί που πάρεστί σοι
 καὶ τῶν θανόντων χόπόσοι ζῶμεν πέρι.

ΚΡΕΩΝ

215 ὡς ἂν σκοποὶ νῦν ἦτε τῶν εἰρημένων.

ΧΟΡΟΣ

νεωτέρῳ τῷ τοῦτο βαστάζειν πρόθεος.

ΚΡΕΩΝ

ἀλλ' εἴς' ἔτοιμοι τοῦ νεκροῦ γ' ἐπίσκοποι.

ΧΟΡΟΣ

τί δῆτ' ἂν ἄλλο τοῦτ' ἐπεντέλλοις ἔτι;

ΚΡΕΩΝ

τὸ μὴ πιχρῶεῖν τοῖς ἀπιστοῦσιν τάδε.

ΧΟΡΟΣ

220 οὐκ ἔστιν αὐτῷ μῶρος, ὅς θανεῖν ἐρᾷ.

ΚΡΕΩΝ

καὶ μὴν ὁ μισθὸς γ' οὗτος. ἀλλ' ὑπ' ἐλπίδων
 ἄνδρας τὸ κέρδος πολλάκις διώλεσεν.

(1) Ταῦτα λαλεῖ ὁ ἡγεμὼν τοῦ χοροῦ πρὸς τὸν Κρέοντα.

ΦΥΛΑΞ (1)

- Ἄναξ, ἐρῶ μὲν οὐχ ὅπως τάχους ὑπο
 δύσπνους ἰκάνω κοῦφον ἐξάρας πόδα·
- 225 πολλὰς γὰρ ἔσχον φροντίδων ἐπιστάσεις
 ὁδοῖς κυκλῶν ἐμαυτὸν εἰς ἀναστροφήν. (2)
 ψυχὴ γὰρ ἠῦδα πολλά μοι μυθουμένη·
 «τάλας, (3) τί χωρεῖς οἱ μολῶν δώσεις δίκην;
 τλήμων, μενεῖς αὖ; κεῖ τὰδ' εἴσεται Κρέων
 ἄλλου παρ' ἀνδρός, πῶς σὺ δῆτ' οὐκ ἀλγυνεῖ;»
- 231 τριαυθ' ἐλίσσων ἤνυσαν σχολῆ βραδύς,
 γούτως ὁδὸς βραχεῖα γίγνεται μακροῖ.
 τέλος γε μέντοι δεῦρ' ἐνίκησεν μολεῖν
 σοί, κεῖ τὸ μηδὲν ἐξερῶ, φράσω δ' ὅμως.
- 235 τῆς ἐλπίδος γὰρ ἔρχομαι δεδραγμένος
 τὸ μὴ παθεῖν ἂν ἄλλο πλὴν τὸ μόρσιμον (4)

ΚΡΕΩΝ

τί δ' ἔστιν ἀνθ' οὗ τήνδ' ἔχεις ἀθυμίαν;

ΦΥΛΑΞ

- φράσαι θέλω σοι πρῶτα τέμαυτοῦ· τὸ γὰρ
 πρᾶγμ' οὐτ' ἔδρασ', οὐτ' εἶδον ὅστις ἦν ὁ δρῶν,
- 240 οὐδ' ἂν δικαίως ἐς κακὸν πέσοιμί τι.

ΚΡΕΩΝ

εὖ γε στοχάζει κάποφάργνυσαι κύκλω

(1) Οὗτός ἐστιν εἰς ἓκ τῶν ὑπὸ τοῦ Κρέοντος ταχθέντων πρὸς φύλαξιν τοῦ νεκροῦ τοῦ Πολυνεΐκου. Ἔρχεται δ' ἀριστερόθεν. Διέπλασε δὲ τὸν χαρακτήρα τούτου ὁ ποιητὴς ἀπλοῦν, κοῦφον καὶ γελοῖον.

(2) Ἦτοι, τᾶφερνα βόλτα.

(3) Ὡ τάλας, Ὡ ταλαιπώρε.

(4) Ἐκεῖνο πῦν' γραφτὸ ἀπὸ τῆν μαῖρά μου.

τὸ πρᾶγμα. (1) δηλοῖς δ' ὡς τι σημανῶν νέον.

ΦΥΛΑΞ

τὰ δεινὰ γὰρ τοι προστίθῃσ' ὄκνον πολύν.

ΚΡΕΩΝ

οὐκ οὐν ἐρεῖς ποτ', εἴτ' ἀπαλλαγθεῖς ἄπει ;

ΦΥΛΑΞ

- 245 καὶ δὴ λέγω σοι· τὸν νεκρὸν τις ἀρτίως
θάψας βέβηκε, κάπι χρωτὶ διψίαν
κόνιν παλύνας κάφαχιστεύσας ἄχρη.

ΚΡΕΩΝ

τί φῆς (2); τίς ἀνδρῶν ἦν ὁ τολμήσας τάδε ;

ΦΥΛΑΞ

- 250 οὐκ οἶδ'. ἐκεῖ γὰρ οὔτε τοῦ γενήδος ἦν
πλήγμ', οὐ δικέλλης ἐκβολή· στύφλος δὲ γῆ
καὶ χέρσος ἀρρώξ οὐδ' ἐπημαξευμένη
τροχοῖσιν, ἀλλ' ἀσημος οὐργάτης τις ἦν.
ὅπως δ' ὁ πρῶτος ἡμῖν ἡμεροσκοπὸς
δείκνυσι, πάσι θαῦμα δυσχερὲς παρῆν.

- 255 ὁ μὲν γὰρ ἠφάνιστο, (3) τυμβήρης μὲν οὐ,
λεπτὴ δ', ἄγος φεύγοντος ὡς, ἐπῆν κόνις.
σημεῖα δ' οὔτε θηρὸς οὔτε του κυνῶν
ἐλθόντος, οὐ σπᾶσαντος ἐξεφαίνετο.

- 260 λόγοι δ' ἐν ἀλλήλοισιν ἐρρόθουν κακοί,
φύλαξ ἐλέγχων φύλακα· (4) κἄν ἐγίγνετο
πληγὴ τελευτῶσ', οὐδ' ὁ κωλύσων παρῆν.
εἰς γὰρ τις ἦν ἕκαστος οὐζειργασμένος

(1) Τὰ κρυφογυρίζεις.

(2) Μεθ' ὑπερβαλλούσης ὀργῆς.

(3) Ὁ Πολυνεΐκης.

(4) Ὁ εἰς ἐπέριπτε τὴν εὐθύνην εἰς τὸν ἕτερον.

- κούδεις έναργῆς, ἀλλ' ἔφρευγε πᾶς τὸ μῆ.
 ἦμεν δ' ἔτοιμοι καὶ μύδρους αἴρειν χερσῶν,
 265 καὶ πῦρ διέρπειν, καὶ θεοὺς ὀρκωμοτεῖν
 τὸ μῆτε δρᾶσαι, μῆτε τῷ ξενειδένασι
 τὸ πρᾶγμα βουλευσάντι μῆδ' εἰργασμένῳ.
 τέλος δ', ὅτ' οὐδὲν ἦν ἐρευνῶσιν πλέον,
 λέγει τις, εἰς ὅς πάντας ἐς πέδον κάρα
 270 νεῦσαι φόβῳ προύτρεψεν. οὐ γὰρ εἴχομεν
 οὐτ' ἀντιφωνεῖν, οὐθ' ὅπως δρῶντες καλῶς
 πράξαιμεν. ἦν δ' ὁ μῦθος, ὡς ἀνοιστέον
 σοὶ τούργον εἶη τοῦτο κούχι κρυπτέον.
 καὶ ταῦτ' ἐνίκᾳ, κάμῃ τὸν δυσδαίμονα
 275 πάλος καθαιρεῖ τοῦτο τάχαθὸν λαθεῖν.
 πάρεμι δ' ἄκων οὐχ' ἐκούσιν, οἶδ' ὅτι
 στέργει γὰρ οὐδεὶς ἄγγελον κακῶν ἐπῶν.

ΧΟΡΟΣ

ἄναξ, ἐμοὶ τοι, μῆ τι καὶ θεήλατον
 τούργον τόδ', ἢ ζύννοια βουλεύει πάλαι.

ΚΡΕΩΝ

- 280 παῦται, (1) πρὶν ὀργῆς καὶ με μεστώσαι λέγων,
 μὴ φευρεθῆς ἄνους τε καὶ γέρων ἄμα.
 λέγεις γὰρ οὐκ ἀνεκτὰ δαίμονας λέγων
 πρόνοιαν ἴσχειν τοῦδε τοῦ νεκροῦ πέρι.
 πότερον ὑπερτιμῶντες ὡς εὐεργέτην
 285 ἔκρυπτον αὐτόν, ὅστις ἀμφικίονας (2)

(1) Πλήρης ὀργῆς λέγει δὲ τῷτα πρὸς τὸν κορυφαῖον τοῦ χοροῦ.

(2) Νεοὶ ἔχοντες κύκλω κίονας. Κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ Κρέοντος τοιοῦτοί τινες νεοὶ δὲν ὑπῆρχον εἶνε δ' ἀναχρονισμὸς τοῦ ποιητοῦ.

- ναούς πυρώσων ἤλθε κἀναθήματα
 καὶ γῆν ἐκείνων, καὶ νόμους διασκεδῶν ;
 ἢ τοὺς κακοὺς τιμῶντας εἰσορᾷ θεοῦς ;
 οὐκ ἔστιν ἄλλα ταῦτα καὶ πάλαι πόλεως
 290 ἄνδρες μόλις φέροντες ἐρρόθουν ἐμοὶ
 κρυφῆ χάρα σείοντες, οὐδ' ὑπὸ ζυγῷ
 λόφον δικαίως εἶχον, ὡς στέργειν ἐμέ.
 ἐκ τῶνδε τούτους ἐξεπίσταμαι καλῶς
 παρηγμένους μισθοῖσιν εἰργάσθαι τάδε.
 295 οὐδὲν γὰρ ἀνθρώποισιν οἶον ἄργυρος (1)
 κακὸν νόμισμα' ἔβλαστε τοῦτο καὶ πόλεις
 πορθεῖ, τόδ' ἄνδρας ἐξανίστησιν δόμων·
 τόδ' ἐκδιδάσκει καὶ παραλλάσσει φρένας
 χρηστάς πρὸς αἰσχρὰ πράγματα' ἴστασθαι
 βροτῶν·
 300 πανουργίας δ' ἔδειξεν ἀνθρώποις ἔχειν
 καὶ παντὸς ἔργου δυσσέβειαν εἰδένασι.
 ὅσοι δὲ μισθαροῦντες ἤνυσαν τάδε,
 χρόνῳ ποτ' ἐξέπραξαν ὡς δοῦναι δίκην.
 ἀλλ' εἴπερ ἴσχει Ζεὺς ἔτ' ἐξ ἐμοῦ σέβας,
 305 εὐ τοῦτ' ἐπίστασ', ὄρκιος δέ σοι λέγω,
 εἰ μὴ τὸν αὐτόχειρα τοῦδε τοῦ τάφου
 εὐρόντες ἐφανεῖτ' ἐς ὄφθαλμοὺς ἐμοῦς,
 οὐχ ὅμιν Ἄιδης μῶνος ἀρκέσει, πρὶν ἂν
 ζῶντες κρεμαστοὶ τήνδε δηλώσῃθ' ὕβριν,
 310 ἴν', εἰδότες τὸ κέρδος ἔνθεν οἰστέον,
 τὸ λοιπὸν ἀρπαζήτε, καὶ μάθηθ' ὅτι
 οὐκ ἐξ ἄπαντος δεῖ τὸ κερδαίνειν φιλεῖν.

(1) Εἰκὼν περὶ γρήματος.

ἐκ τῶν γὰρ αἰσχρῶν λημμάτων τοὺς πλείονας
ἀτωμένους ἴδοις ἢ σεσωσμένους, (1)

ΦΥΛΑΞ

315 εἰπεῖν τι δώσεις, ἢ στραφεῖς οὕτως (2) ἴω ;

ΚΡΕΩΝ

οὐκ οἶσθα καὶ νῦν ὡς ἀνιαρῶς λέγεις ;

ΦΥΛΑΞ

ἐν τοῖσιν ὧσιν ἢ 'πὶ τῇ ψυχῇ δάκνει ;

ΚΡΕΩΝ

τί δὲ ρυθμίζεις τὴν ἐμὴν λύπην ὅπου ;

ΦΥΛΑΞ

ὁ δρῶν σ' ἀνιᾶ τὰς φρένας, τὰ δ' ὧτ' ἐγώ.

ΚΡΕΩΝ

320 οἴμ', ὡς ἄλημα (3) δῆλον ἐκπεφυκός εἶ.

ΦΥΛΑΞ

οὐκ οὖν τό γ' ἔργον τοῦτο ποιήσας ποτέ·

ΚΡΕΩΝ

καὶ ταῦτ' ἐπ' ἀργύρῳ γε τὴν ψυχὴν προδούς.

ΦΥΛΑΞ

ΦΕΥ·

ἢ δεινὸν ὧ δοκῆ γε, καὶ ψευδῆ δοκεῖν.

ΚΡΕΩΝ

κόμψευε νῦν τὴν δόξαν· εἰ δὲ ταῦτα μὴ

325 φανεῖτέ μοι τοὺς δρῶντας, ἐξερεῖθ', ὅτι

(1) Οἱ δύο τελευταῖοι στίχοι ἀμφισβητεῖται ἂν ᾔνε τοῦ ποιητοῦ. ἢ παρεπισημμένοι.

(2) Ὁ φύλαξ στρέφεται, καθὼς κίχνηι τις μέλλων νὰ ἀναχωρήσῃ.

(3) Ἔτερχι ἐκδόσεις φέρουσι : λ ἄ λ η μ α.

τὰ δειλὰ κέρδη πημονὰς ἐργάζεται. (1)

ΦΥΛΑΣ

ἀλλ' εὐρεθείη μὲν μάλιστ', ἐὰν δέ τοι
ληφθῆτε καὶ μὴ, τοῦτο γὰρ τύχη κρινεῖ,
οὐκ ἔσθ' ὅπως ὕβει σὺ δεῦρ' ἐλθόντα με.

330 καὶ νῦν γὰρ ἐκτός ἐλπίδος γνώμης τ' ἐμῆς
σωθεῖς ὀφείλω τοῖς θεοῖς πολλὴν χάριν. (2)

ΧΟΡΟΣ s

(στροφὴ α')

πολλὰ τὰ δεινὰ κούδεν ἀνθρώπου δεινότερον
πέλει·

τοῦτο καὶ πολιοῦ πέραν

335 πόντου χειμερίῳ νότῳ

χωρεῖ, περιβρυχίαισιν

περῶν ὑπ' οἰδμασιν,

θεῶν τε τὰν ὑπερτάταν, Γᾶν

ἄρθιτον, ἀκαμάταν ἀποτρύεται,

340 ἰλλομένων ἀρότρων ἔτος εἰς ἔτος,

ἵππειῳ γένει πολεῦων.

(ἀντιστροφὴ α')

κουφονόων τε φῦλον ὀρνίθων

ἀμφιβαλῶν ἄγει

345 καὶ θηρῶν ἀγρίων ἔθνη,

πόντου τ' εἰναλίαν φύσιν

(1) Ὁ Κρέων ἀπέρχεται.

(2) Ὁ φύλαξ ἀπέρχεται.

(3) Ὁ χορὸς ἀρχεῖται περὶ τὴν θυμὸν ἡν.

- σπείρασι δικτυοκλώστοις
 περιφραδῆς ἀνήρ·
 κρατεῖ δὲ μηχαναῖς ἀγραύλου
 350 θηρὸς ὄρεσσιβάτα, λασιαύγενα θ'
 ἵππον ἀζεταί (1) ἀμφίλοφόν ζυγόν
 οὔρειόν τ' ἀκμηῆτα ταῦρον.

(στροφή 6')

- καὶ ρθέγμα καὶ ἀνεμῶεν φρόνημα καὶ ἀστυ-
 354 νόμους
 ὄργας ἐδιδάξατο, καὶ δυσαύλων
 πάγων αἴθρια καὶ
 δύσομβρα φεύγειν βέλη, πικτοπόρος·
 360 ἄπορος ἐπ' οὐδὲν ἔρχεταί
 τὸ μέλλον· "Αἶδα μόνον
 φεῦξιν οὐκ ἐπαζεταί·
 νόσων δ' ἀμηχάνων φυγὰς ζυμπέφρασται.

(ἀντιστροφή 6')

- σφόν τι τὸ μηχανόεν
 365 τέχνας ὑπὲρ ἐλπίδ' ἔχων
 ποτὲ μὲν κακόν, ἄλλοτ' ἐπ' ἐσθλὸν ἔρπει,
 νόμους περαίνων χθονὸς
 θεῶν τ' ἔνορκον δίκαν ὑψίπολις·
 370 ἄπολις ὅτω τὸ μὴ καλόν
 ζύνεστι τόλμας χάριν.
 μήτ' ἐμοὶ παρέστιος

(1) Ἄλλοι γράφουσιν ὀγκάζεταί = κατεδάμασε. Πρῶτος δ' ἔρχεται ὁ ὀγκάζεταί, ὅτι ἔξευξεν ἵππους εἰς τὴν ἀμαξίαν.

375 γένοιτο μήτ' ἴσον φρονῶν ὅς τεκδ' ἔρδει.

(Φαίνεται ἡ Ἀντιγόνη φερόμενη ὑπὸ τοῦ φύλακος καὶ ἄλλων φυλάκων.)

Ἐς δαιμόνιον τέρας ἀμυνοῦ
 τόδε, πῶς εἰδῶς ἀντιλογήσω
 τήνδ' οὐκ εἶναι πατὴρ Ἀντιγόνην.
 ὦ δυστήνος

380 καὶ δυστήνου πατρός Οἰδιπόδα,
 τί ποτ' ; οὐδὲ που σέ γ' ἀπιστοῦσαν
 τοῖς βασιλείοις ἀπάγουσι νόμοις,
 καὶ ἐν ἀφροσύνῃ καθελόντες ;

Ἐπεισόδιον

ΦΥΛΑΣ (1)

385 ἦδ' ἔστ' ἐκείνη τοῦργον ἢ ζειργασμένη
 τήνδ' εἴλομεν θάπτουσαν. ἀλλὰ ποῦ Κρέων;

ΧΟΡΟΣ

ὄδ' ἐκ δόμων ἄψορρος ἐς δέον περῆ.

ΚΡΕΩΝ (εἰσερχόμενος)

τί δ' ἔστι ; ποῖα ζύμμετρος προῦβην τύχη ;

ΦΥΛΑΣ

ἄναξ, βροτοῖσιν οὐδὲν ἔστ' ἀπώμοτον
 ψεύδει γὰρ ἢ πίνοια τὴν γνώμην· ἐπεὶ
 390 σχολῇ ποθ' ἤξειν δεῦρ' ἂν ἐξηύχουν ἐγὼ
 ταῖς σαῖς ἀπειλαῖς, αἷς ἐχειμάσθην τότε.
 ἀλλ' ἢ γὰρ ἐκτός κκι παρ' ἐλπίδας χαρὰ

(1) Εἰσέρχεται μετὰ πλείστης σπουδῆς κρατῶν τὴν Ἀντιγόνην ἐκ τῆς χειρὸς.

- ἔοικεν ἄλλη μῆκος οὐδὲν ἴδοντι,
 ἦκω, δι' ὄρκων καίπερ ὦν ἀπώμοτος,
 395 κόρην ἄγων τήνδ', ἣ καθήρεθη πάφον
 κοσμοῦσα. κληρὸς ἐνθάδ' οὐκ ἐπάλλετο,
 ἀλλ' ἔστ' ἐμὸν θαῦρμαιον, οὐκ ἄλλου τόδε.
 καὶ νῦν, ἀναξ, τήνδ' αὐτός, ὡς θέλεις, λαβὼν
 καὶ κρῖνε κἀξέλεγχ'. ἐγὼ δ' ἐλεύθερος
 400 δίκαιός εἰμι τῶνδ' ἀπηλλάχθαι κακῶν.

ΚΡΕΩΝ

ἄγεις δὲ τήνδε τῷ τρόπῳ πόθεν λαβὼν ;

ΦΥΛΑΞ

αὕτη τὸν ἄνδρ' ἔθαπτε· πάντ' ἐπίστασαι.

ΚΡΕΩΝ

ἦ καὶ ζυνοῖς καὶ λέγεις ὀρθῶς ἃ φῆς ;

ΦΥΛΑΞ

- ταύτην γ' ἰδὼν θάπτουσαν ἐν σὺ τὸν νεκρὸν
 405 ἀπεῖπας. ἄρ' ἐνδηλα καὶ σαφῆ λέγω ;

ΚΡΕΩΝ

καὶ πῶς ὀρθῶς ἀπίληπτος ἤρεθῆ ;

ΦΥΛΑΞ

- τοιοῦτον ἦν τὸ πρᾶγμα'. ὅπως γὰρ ἤκομεν
 πρὸς σοῦ τὰ δειν' ἐκεῖν' ἐπηπειλημένοι,
 πᾶσαν κόνιν σήραντες, ἣ κατεῖχε τὸν
 410 νέκυν, μυδῶν τε σῶμα γυμνώσαντες εὖ,
 καθήμεθ' ἄκρων ἐκ πάγων ὑπήνεμαι,
 ὀσμὴν ἀπ' αὐτοῦ μὴ βάλῃ (1) πεφευγότες,
 ἐγερτὶ κινῶν ἄνδρ' ἀνὴρ ἐπιρρόθοις
 κακοῖσιν, εἴ τις τοῦδ' ἀκηδήσοι πόνου.

(1) Ἀπὸ τῆν βρωμῶν.

- 415 χρόνον τὰδ' ἦν τοσοῦτον, ἔσπ' ἐν αἰθέρι
 μέσῳ κατέστη λαμπρὸς ἡλίου κύκλος
 καὶ καῦμ' ἔβαλλε, καὶ τότε' ἐξείρνης χθονὸς
 τυφῶς αἰέρας σκηπτὸν, οὐρανόθεν ἄγρος,
 πίμπλησι πεδίων, πᾶσαν αἰκίζων φόβην
 420 ὕλης πεδίαδος· ἐν δ' ἔμεστώθη μέγας
 αἰθήρ· μύσαντες δ' εἶχομεν θεῖαν νόσον.
 καὶ τοῦδ' ἀπαλλαγέντος ἐν χρόνῳ μακρῷ,
 ἡ παῖς ὄρεται κἀνακκώκει πικρῶς
 ὄρνιθος ὄξυν φθόγγον, ὡς ὅταν κενῆς
 425 εὐνῆς νεοσσῶν ὄφρα νόον βλέψῃ λέγῃ·
 οὕτω δὲ χαῦτη, ψιλὸν ὡς ὄρε νεκρῶν,
 γόοισιν ἐξώμωξεν, ἐκ δ' ἄρας κελκῆς
 ἤρατο τοῖσι τοῦργον ἐξειργασμένοις.
 καὶ χερσίν εὐθὺς διψίαν φέροι κόνιν,
 430 ἐκ τ' εὐκροτήτου χαλκίεας ἄρδην πρόχου
 χοαῖσι τρισπόνδοισι τὸν νεκρὸν στέφει.
 χῆμεις ἰδόντες ἰέμεσθα, σὺν δὲ νιν
 θηρώμεθ' εὐθὺς οὐδὲν ἐκπεπληγμένην,
 καὶ τὰς τε πρόσθεν τὰς τε νῦν ἠλέγχχομεν
 435 πράξεις· ἄπαρνος δ' οὐδενὸς καθίστατο
 ἄμ' ἠδέως ἔμοιγε κάλγεινῶς ἄμα.
 τὸ μὲν γὰρ αὐτὸν ἐκ κελκῶν πεφευγέναι
 ἠδιστον, ἐς κακὸν δὲ τοὺς φίλους ἄγειν
 ἀλγεινόν. ἀλλὰ πάντα ταῦθ' ἤσσω λαβεῖν
 440 ἐμοὶ πέφυκε τῆς ἐμῆς σωτηρίας.

ΚΡΕΩΝ

(πρὸς τὴν Ἀντιγόνην)

σέ δῃ, σέ τὴν νεύουσαν ἐς πέδον κᾶρα,
 φῆς ἢ κελκρονεῖ μὴ δεδρακέναι τὰδε·

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

καὶ φημί δρᾶσαι οὐκ ἀπαρνοῦμαι τὸ μῆ-

ΚΡΕΩΝ

σὺ (1) μὲν κομιζοῖς ἄν σεαυτὸν ἢ θέλεις
 445 ἔζω βικρείας αἰτίης ἐλεύθερον.
 σὺ δ' εἰπέ μοι μὴ μῆκος, ἀλλὰ συντόμως,
 ἤδησθα κηρυχθέντα μὴ πράσσειν τάδε ;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

ἤδη· τί δ' οὐκ ἔμελλον ; ἐμφανῆ γὰρ ἦν.

ΚΡΕΩΝ

καὶ δῆτ' ἐτόλμας τοῦσδ' ὑπερβαίνειν νόμους ;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

450 οὐ γὰρ τί μοι Ζεὺς ἦν ὁ κηρύξας τάδε,
 οὐδ' ἢ ζύνοικας τῶν κάτω θεῶν Δίκη,
 οἱ τοῦσδ' ἐν ἀνθρώποισιν ὤρισαν νόμους.
 οὐδὲ σθένειν τοσοῦτον ὥμοιεν τὰ σὰ
 κηρύγμαθ', ὥστ' ἄγραπτα κάσφαλῃ θεῶν
 455 νόμιμα δύνασθαι θνητὸν ὄνθ' ὑπερδραμεῖν.
 οὐ γὰρ τι νῦν γε κᾶχθές, ἀλλ' αἰεὶ ποτε
 ζῆ ταῦτα, κούδεις οἶδεν, ἐξ ὅτου φάνη.
 τούτων ἐγὼ οὐκ ἔμελλον, ἀνδρὸς οὐδενός
 φρόνημα δείσας', ἐν θεοῖσι τὴν δίκην
 460 δώσειν. θανουμένη γὰρ ἐξήδη, τί δ' οὐ ;
 κεῖ μὴ σὺ προυκήρυξας. εἰ δὲ τοῦ χρόνου
 πρόσθεν θανοῦμαι, κέρδος αὐτ' ἐγὼ λέγω.
 ὅστις γὰρ ἐν πολλοῖσιν, ὡς ἐγὼ, κακοῖς
 ζῆ, πῶς ὄδ' οὐχὶ κατθανὼν κέρδος φέρει ;
 465 οὕτως ἔμοιγε τοῦδε τοῦ μόρου τυχεῖν

(1) Πρὸς τὸν Φύλακχ.

παρ' οὐδὲν ἄλγος· ἀλλ' ἂν εἰ τὸν ἐξ ἐμῆς
 μητρὸς θανόντ' ἄθραπτον ἠνσχομένη νέκυον,
 κείνοις ἂν ἤλθουν· τοῖσδε δ' οὐκ ἀλγύνομαι.
 σοὶ δ' εἰ δοκῶ νῦν μῶρα δρωσα τυγχάνειν,
 470 σχεδόν τι μῶρῳ μωρίαν ὀφλισκάνω.

ΧΟΡΟΣ

(ἡγεμόν)

δηλοῖ τὸ γέννημ' ὠμόν ἐξ ὠμοῦ πατρὸς
 τῆς παιδός· εἰκεῖν δ' οὐκ ἐπίσταται κακοῖς.

ΚΡΕΩΝ (πρὸς τὸν χορόν)

ἀλλ' ἴσθι τοι τὰ σκλήρ' ἄγαν φρονήματα
 πίπτειν μάλιστα· καὶ τὸν ἐγκρατέστατον
 475 σίδηρον ὀπτὸν ἐκ πυρὸς περισκελῆ
 θραυσθέντα καὶ βραγέντα πλείστ' ἂν εἰσίδοις·
 σμικρῷ χαλινῷ δ' οἶδα τοὺς θυμουμένους
 ἵππους καταρτυθέντας· οὐ γὰρ ἐκπέλει
 φρονεῖν μέγ' ὅστις δούλος ἐστὶ τῶν πέλας.
 480 αὐτῇ δ' ὕβριζειν μὲν τότε ἐξηπίστατο,
 νόμους ὑπερβαίνουσα τοὺς προκειμένους·
 ὕβρις δ', ἐπεὶ δέδρακεν, ἦδε δευτέρα,
 τούτοις ἐπαυχεῖν καὶ δεδρακυῖαν γελᾶν.
 ἦ νῦν ἐγὼ μὲν οὐκ ἀνήρ, αὐτῇ δ' ἀνήρ,
 485 εἰ ταῦτ' ἀνατὶ τῆδε κείσεται κράτη.
 ἀλλ' εἰπ' ἀδελφῆς εἴθ' ὀμχιμονεστέρας
 τοῦ παντός· ἡμῖν Ζηνὸς Ἐρκειοῦ (1) κυρεῖ,
 αὐτῇ τε γὰρ ζύναμιος (2) οὐκ ἀλύξετον

(1) Ἐρκειος Ζεὺς· ὁ προστάτης τῶν οἰκιῶν καὶ τῆς οἰκογενείας.

(2) Ἡ Ἰσμήνη.

- μόρου κακίστου. καὶ γὰρ οὖν κείνην ἴσον
 490 ἐπατιθῶμαι τοῦδε βουλευσαι τάφου.
 καὶ νιν καλεῖτ'. (1) εἴσω γὰρ εἶδον ἀρτίως
 λυσσῶσαν αὐτὴν οὐδ' ἐπήβολον φρενῶν.
 φιλεῖ δ' ὁ θυμὸς πρόσθεν ἡρῆσθαι κλοπεύς
 τῶν μηδὲν ὀρθῶς ἐν σκότῳ τεχνωμένων.
 495 μισῶ γε μέντοι χῶταν ἐν κακοῖσί τις
 ἀλοῦς, ἔπειτα τοῦτο καλλύνειν θέλη.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

θέλεις τι μεῖζον ἢ κατακτείνειά μ' ἐλών ;

ΚΡΕΙΝ

ἐγὼ μὲν οὐδέν· τοῦτ' ἔχων ἅπαντ' ἔχω.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

- τί δῆτα μέλλεις ; ὡς ἐμοὶ τῶν σῶν λόγων
 500 ἀρεστὸν οὐδέν, μηδ' ἀρεσθείη ποτέ·
 οὕτω δὲ καὶ σοὶ τᾶμ' ἀφηνδάνοντ' ἔφυ.
 καίτοι πόθεν κλέος γ' ἂν εὐκλεέστερον
 κατέσχον ἢ τὸν αὐτάδελφον ἐν τάφῳ
 τιθεῖσα ; τούτοις τοῦτο πᾶσιν ἀνδάνειν
 505 λέγοιτ' ἂν, εἰ μὴ γλῶσσαν ἐγκλήροι φύβος.
 ἀλλ' ἢ τυραννίς πολλὰ τ' ἀλλ' εὐδαίμονεϊ,
 κάξεστιν αὐτῇ δρᾶν λέγειν θ' ἂ βούλεται. (2)

ΚΡΕΙΝ

σὺ τοῦτο μούνη τῶνδε Καδμείων ὄρξς.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

ὀρῶσι χροῦτοι· σοὶ δ' ὑπέλλουσι στόμα.

(1) Πρὸς τοὺς ὑπηρέτας.

(2) Οἱ δύο οὗτοι στίχοι θεωροῦνται ὡς πηρεσιακτοί.

ΚΡΕΩΝ

510 σὺ δ' οὐκ ἐπαίδει, τῶνδε χωρὶς εἰ φρονεῖς ;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

οὐδὲν γὰρ κίσχρον τοὺς ὄμοσπλάχνους σέβειν.

ΚΡΕΩΝ

οὐκ οὐν ὄμαιμος γὰρ κατὰ ντίον θανάων ;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

ὄμαιμος ἐκ μιᾶς τε καὶ ταύτου πατρός.

ΚΡΕΩΝ

πῶς δὴ τ' ἐκείνω δυσσεβῆ τιμᾶς χάριν ;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

515 οὐ μαρτυρήσει ταῦθ' ὁ κατθανῶν νέκυς.

ΚΡΕΩΝ

εἴ τοί σφε τιμᾶς ἐξ ἴσου τῷ δυσσεβεῖ.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

οὐ γὰρ τι δοῦλος, ἀλλ' ἀδελφός ὦλετο.

ΚΡΕΩΝ

πορθῶν δὲ τήνδε γῆν, ὁ δ' ἀντιστάς ὕπερ.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

ὅμως ὁ γ' Αἰδῆς τοὺς νόμους ἴσους ποθεῖ.

ΚΡΕΩΝ

520 ἀλλ' οὐχ ὁ χρηστός τῷ κακῷ λαχεῖν ἴσος.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

τίς αἶδεν, εἰ κάτωθεν εὐαγῆ τάδε ;

ΚΡΕΩΝ

οὗτοι ποθ' οὐχθρός, οὐδ' ὅταν θάνη, φίλος.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

οὗτοι συνέχθην, ἀλλὰ συμφιλεῖν ἔφην.

3

ΚΡΕΩΝ

κάτω νῦν ἐλθοῦς, εἰ φιλητέον, φίλει
525 κείνους· ἐμοῦ δὲ ζῶντος οὐκ ἄρξει γυνή.

ΧΟΡΟΣ

(ἡγεμῶν, βλέπων τὴν Ἰσμήνην προσαγομένην).

καὶ μὴν πρὸ πυλῶν ἦδ' Ἰσμήνη,
φιλάδελφα κάτω δάκρυ' εἰδομένη·
νεφέλη δ' ὑφρῶν ὑπερ αἱματόεν
ρέθος αἰσχύνει,
530 τέγγουσ' εὐῶπα παρειάν.

(Εἰσέρχεται ἡ Ἰσμήνη.)

ΚΡΕΩΝ

σύ δ', ἢ κατ' οἴκους ὡς ἔχιδν' ὑφειμένη
λήθουσα μ' ἐξέπινες, οὐδ' ἐμάνθανον
τρέφων δὴ ἄτα κάπαναστάσεις θρόνων,
φέρ', εἰπέ δή μοι, καὶ σὺ τοῦδε τοῦ τάφου
535 φήσεις μετασχεῖν, ἢ ἕξομεὶ τὸ μὴ εἰδέναι;

ΙΣΜΗΝΗ

δέδρακα τοῦργον, εἶπερ ἦδ' ὁμορροθεῖ,
καὶ ζυμμετίσχω καὶ φέρω τῆς αἰτίας.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

ἀλλ' οὐκ ἑάσει τοῦτό γ' ἡ δίκη σ', ἐπεὶ
οὔτ' ἠθέλησας οὔτ' ἐγὼ κοινωσάμην

ΙΣΜΗΝΗ

540 ἀλλ' ἐν κακοῖς τοῖς σοῖσιν οὐκ αἰσχύνομαι
ζύμπλου ἐμαυτὴν τοῦ πάθους ποιουμένη.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

ὦν τοῦργον, "Αἰδῆς χεῖ κάτω ζυνίστορες·
λόγοις δ' ἐγὼ φιλοῦσαν οὐ στέργω φίλην.

ΙΣΜΗΝΗ

μήτοι, κασιγνήτη, μ' ἀτιμάσης τὸ μὴ οὐ
 545 θανεῖν τε σὺν σοὶ τὸν θανόντα ἢ ἀγνίσαι.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

μή μοι θάνης σὺ κοινὰ, μηδ' ἢ μὴ ἴθιγες
 ποιῶ σεαυτῆς· ἀρκέσω θνήσκουσ' ἐγώ.

ΙΣΜΗΝΗ

καὶ τίς βίος μοι σοῦ λελειμμένη φίλος ;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

Κρέοντ' ἐρώτα· τοῦδε γὰρ σὺ κηδεμών.

ΙΣΜΗΝΗ

550 τί ταῦτ' ἀνίξ, μ' οὐδὲν ὠφελουμένη ;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

ἀλγοῦσα μὲν δῆτ', εἰ γέλωτ' ἐν σοὶ γελῶ.

ΙΣΜΗΝΗ

τί δῆτ' ἂν ἀλλὰ νῦν σ' ἔτ' ὠφελοῖμ' ἐγώ ;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

σῶσον σεαυτήν. οὐ φθονῶ σ' ὑπεκφυγεῖν.

ΙΣΜΗΝΗ

οἴμοι τάλαινα, κάμπλάκω τοῦ σοῦ μόρου ;

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

555 σὺ μὲν γὰρ εἴλου ζῆν, ἐγὼ δὲ κατθανεῖν.

ΙΣΜΗΝΗ

ἀλλ' οὐκ ἐπ' ἀρρήτοις γε τοῖς ἐμοῖς λόγοις.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

καλῶς σὺ μὲν σοὶ, τοῖς δ' ἐγὼ ἴδοκουν
 φρονεῖν

ΙΣΜΗΝΗ

καὶ μὴν ἴση νῶν ἐστὶν ἡ ἕξαμαρτία.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

θάρσει. σὺ μὲν ζῆς, ἢ δ' ἐμὴ ψυχὴ πάλαι
560 τέθνηκεν, ὥστε τοῖς θανοῦσιν ὠφελεῖν.

ΚΡΕΩΝ

τὼ παῖδέ (1) φημι τῶδε τὴν μὲν ἀρτίως
ἄνουν περᾶνθαι, τὴν δ' ἀφ' οὗ τὰ πρῶτ' ἔφυ.

ΙΣΜΗΝΗ

οὐ γὰρ ποτ', ὦναξ, οὐδ' ὅς ἂν βλάστη μένει
νοῦς τοῖς κακῶς πράσσουσιν, ἀλλ' ἐξίσταται.

ΚΡΕΩΝ

565 σοὶ γοῦν, ὅθ' εἴλου ζῶν κακοῖς πράσσειν κακά

ΙΣΜΗΝΗ

τί γὰρ μόνη μοι τῆσδ' ἄτερ βιώσιμον ;

ΚΡΕΩΝ

ἀλλ' ἦδε μέντοι μὴ λέγ'· οὐ γὰρ ἔστ' ἔτι.

ΙΣΜΗΝΗ

ἀλλὰ κτενεῖς νυμφεῖα τοῦ σαυτοῦ τέκνου ;

ΚΡΕΩΝ

ἀρώσιμοι γὰρ εἰσι χιτῆρων γυῖαι.

ΙΣΜΗΝΗ

570 οὐχ ὡς γ' ἐκείνω τῆδ' ἔτ' ἦν ἡρμοσμένα.

ΚΡΕΩΝ

κακῶς ἐγὼ γυναῖκας υἱέσι στυγῶ.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

ὦ φίλταθ' Αἴμων, ὡς σ' ἀτιμάζει πατήρ.

ΚΡΕΩΝ

ἄγαν γε λυπεῖς καὶ σὺ καὶ τὸ σὸν λέχος.

(1) Αὐτὰ τὰ παλαιοκόριττα.

ΧΟΡΟΣ

ἢ γὰρ στερήσεις τῆσδε τὸν στυτοῦ γόνον ;

ΚΡΕΩΝ

575 "Αἰδῆς ὁ πάσων τούσδε τοὺς γάμους ἔφυ.

ΧΟΡΟΣ

δεδογμέν', ὡς ἔοικε, τήνδε κατθανεῖν.

ΚΡΕΩΝ

καὶ σοὶ γε κάμοι. μὴ τριβάς ἔτ', ἀλλὰ νιν
κομίζετ' εἴσω, δμῶες· ἐκ δέτας δὲ χρῆ
γυναϊκας εἶναι τάσδε μὴδ' ἀνειμένας.580 φεύγουσι γὰρ τοὶ χοῖ θρασεῖς, ὅταν πέλας
ἦδη τὸν Ἄδην εἰσορῶσι τοῦ βίου (1).

ΣΤΑΣΙΜΟΝ Β'

ΧΟΡΟΣ

(στροφὴ α')

Εὐδαίμονες οἴσι κακῶν ἄγευστος αἰών.

οἷς γὰρ ἂν σεισθῆ θεόθεν δόμος, ἄτας

585 οὐδὲν ἐλλείπει γενεᾶς ἐπὶ πλῆθος ἔρπον·

ὅμοιον ὥστε ποντίαις

οἶδμα δυσπνόοις ὅταν

Θρήσσαισιν ἔρεβος ὑφαλαν ἐπιδράμη πνοαῖς,

590 κυλίνδει βυσσόθεν κελαινάν

θῆνα καὶ δυσάνεμον,

στόνῳ βρέμουσι δ' ἀντιπλήγες ἀκταί.

(1) Ἡ Ἀντιγόνη καὶ Ἰσμήνη ἀπάγονται εἰς τ' ἀνάκτορα.

(ἀντιστροφή α')

- ἀρχαῖα τὰ Λαβδακιδᾶν (1) οἰκῶν ὀρώμασι
 595 πῆματα φθιμένων ἐπὶ πῆμασι πίπτοντ,
 οὐδ' ἀπαλλάσσει γενεὴν γένος, ἀλλ' ἐρείπει
 θεῶν τις, οὐδ' ἔχει λύσιν.
 νῦν γὰρ ἐσχάτας ὑπὲρ
 600 ρίζας ὃ τέτατο φάος ἐν Οἰδίπου δόμοις,
 κατ' αὐτὸν νιν φοινῖα θεῶν τῶν
 νερτέρων ἀμᾶξ κοπίς,
 λόγου τ' ἀνοικαὶ καὶ φρενῶν Ἑρινύς.

(στροφή β')

- τεῶν, Ζεῦ, δύνασιν τίς ἀνδρῶν
 605 ὑπερβασία κατὰσχοι;
 τὰν οὐθ' ὕπνος αἰρεῖ ποθ' ὁ παντογῆρως (2)
 οὐτ' ἀκάματοι θεῶν
 μῆνες ἀγήρως δὲ χρόνῳ δυνάστας
 κατέχεις Ὀλύμπου
 610 μαρμαρόεσσαν αἴγλαν.
 τό τ' ἔπειτα καὶ τὸ μέλλον
 νόμος ὄδ', οὐδὲν ἔρπει
 θνατῶν βιότῳ πάμπολις ἐκτὺς ἄτας.

(ἀντιστροφή β')

- 615 ἄ γὰρ δὴ πολὺπλαγκτος ἐλπίς
 πολλοῖς μὲν ὄνασις ἀνδρῶν,
 πολλοῖς δ' ἀπάτα κουφονῶν ἐρώτων.

(1) Ὁ Λάβδακος ἦτο ὁ πατὴρ τοῦ Λαίου καὶ πάππος τοῦ Οἰδίπου.

(2) Πανδοκμάτωρ.

εἰδότει δ' οὐδὲν ἔρπει,

πρὶν πυρὶ θερμῷ πόδα τις προσκούσῃ.

- 620 σοφίᾳ γὰρ ἔκ του
κλεινὸν ἔπος πέφανται,
τὸ κακὸν δοκεῖν ποτ' ἐσθλὸν
τῷδ' ἔμμεν, ὅτω φρένας
θεὸς ἄρει πρὸς ἄταν·

- 625 πρᾶσσει δ' ὀλιγοστὸν χρόνον ἐκτὸς ἄτας·

(Λογασιδικόν)

ὅδε (1) μὴν Αἴμων, παιδῶν τῶν σῶν

νέατον γέννημ' ἄρ' ἀχνύμενος

τάλιδος ἤκει μόρον Ἀντιγόνης,

- 630 ἀπάτας λεγέων ὑπεραλγῶν;

ΚΡΕΩΝ

τάχ' εἰσόμεισθα μάντεων ὑπέρτερον (2).

ὦ παῖ, τελείαν ψῆφον ἄρα μὴ κλύων

τῆς μελλονύμφου πατρὶ λυσσαίνων πάρει,

ἢ σοὶ μὲν ἡμεῖς πανταχῆ δρῶντες φίλοι,

Ἐπεισόδιον

ΑΙΜΩΝ

- 635 πάτερ, σὸς εἰμι, καὶ σὺ μοι γνώμας ἔχων

χρηστά; ἀπορθοῖς, αἷς ἔγωγ' ἐρέψομαι.

ἔμοι γὰρ οὐδεὶς ἀξιώσεται γάμος

μείζον φέρεσθαι σοῦ καλῶς ἡγουμένου

ΚΡΕΩΝ

οὕτω γὰρ, ὦ παι, χρὴ διὰ στέρνων ἔχειν,

- (1) Ἐπιφάνεται ὁ υἱὸς τοῦ Κρέοντος Αἴμων, μνηστὴρ
τῆς Ἀντιγόνης.

- (2) Τοῦτο λέγει πρὸς τὸν χορὸν.

- 640 γνώμης πατρώας πάντ' ὀπισθεν ἐστάναι.
 τούτου γὰρ οὐνεκ' ἄνδρες εὐχονται γονᾶς
 κατηκόους φύσαντες ἐν δόμοις ἔχειν,
 ὡς καὶ τὸν ἐχθρὸν ἀνταμύνωνται κακοῖς,
 καὶ τὸν φίλον τιμῶσιν ἐξ ἴσου πατρί.
- 645 ὅστις δ' ἀνωφέλητα φιλύει τέκνα,
 τί τόνδ' ἂν εἴποις ἄλλο πλὴν αὐτῷ πόνους
 φύσαι, πολὺν δὲ τοῖσιν ἐχθροῖσιν γέλων;
 μὴ νῦν ποτ' ὦ παῖ, τὰς φρένας γ' ὑφ' ἡδονῆς
 γυναικὸς οὐνεκ' ἐκβάλλης, εἰδὼς ὅτι
- 650 ψυχρὸν παραγκάλισμα τοῦτο γίγνεται,
 γυνὴ κακὴ ζύνευος ἐν δόμοις. τί γὰρ
 γένοιτ' ἂν ἔλκος μεῖζον ἢ φίλος κακός;
 ἀλλὰ πύσας ὡσεὶ τε δυσμενῆ μέθης
 τὴν παιδ' ἐν Αἰδοῦ τήνδε νυμφεύειν τινί.
- 655 ἐπεὶ γὰρ αὐτὴν εἶλον ἐμφανῶς ἐγὼ
 πόλειω ἀπιστήσασαν ἐκ πάσης μόνην,
 ψευδῆ γ' ἐμαυτὸν οὐ καταστήσω πόλει,
 ἀλλὰ κτενῶ. πρὸς ταῦτ' ἐρυμνεῖτω Δία
 ζύναίμων (1). εἰ γὰρ δὴ τὰ γ' ἐγγενῆ φύσει
- 660 ἄκοσμα θρέψω κάρτα τοὺς ἔξω γένους.
 ἐν τοῖς γὰρ οἰκείοισιν ὅστις ἔστ' ἀνὴρ
 χρηστός, φανεῖται κἀν πόλει δίκαιος ὢν.
 ὅστις δ' ὑπερβᾶς ἢ νόμους βιάζεται,
 ἢ τοῦπιτάσσειν τοῖς κρατύνουσιν νοεῖ,
- 665 οὐκ ἔστ' ἐπαίνου τοῦτον ἐξ ἐμοῦ τυχεῖν.
 ἀλλ' ὄν πόλις στήσειε τοῦδε χρῆ κλύειν
 καὶ σμικρὰ καὶ δίκαια καὶ τάναντία.

(1) Ὁ προσάτης τῆς συγγενείας.

- καὶ τοῦτον ἂν τὸν ἄνδρα θαρσεῖν ἐγὼ
καλῶς μὲν ἄρχειν, εὖ δ' ἂν ἀρχεσθαι θέλειν,
670 δορός τ' ἂν ἐν χειμῶνι προστεταγμένον
μένειν δίκαιον καὶ γαθὸν παραστάτην.
ἀναρχίης δὲ μείζον οὐκ ἔστι κακόν.
αὕτη πόλεις τ' ὄλλυσιν, ἢ δ' ἀναστάτους
οἴκους τίθησιν, ἢ δε συμμάχου δορός
675 τροπὰς καταρρήγνυσι· τῶν δ' ὀρθουμένων
σώζει τὰ πολλὰ σώμαθ' ἢ πειθαρχία.
οὕτως ἀμυντέ' ἐστὶ τοῖς κοσμουμένοις,
κοῦτοι γυναικὸς οὐδαμῶς ἤσσητέα.
κρεῖσσον γὰρ, εἴπερ δεῖ, πρὸς ἀνδρὸς ἐκπεσεῖν,
680 κοῦκ ἂν γυναικῶν ἤσσονες καλοῖμεθ' ἂν.

ΧΟΡΟΣ

ἡμῖν μὲν, εἰ μὴ τῷ χρόνῳ κεκλέμμεθα,
λέγειν φρονούντως ὧν λέγεις δοκεῖς πέρι.

ΑΙΜΩΝ

- πάτερ, θεοὶ φύουσιν ἀνθρώποις φρένας
πάντων ὅσα' ἐστὶ κτημάτων ὑπέρτατον.
685 ἐγὼ δ' ὅπως σὺ μὴ λέγεις ὀρθῶς τάδε,
οὐτ' ἂν δυναίμην μὴτ' ἐπισταίμην λέγειν
λέγοιτο μεντὰν χᾶτέρῳ καλῶς ἔχον.
σοῦ δ' οὖν πέφυκα πάντα προσκοπεῖν, ὅσα
λέγει τις ἢ πράσσει τις ἢ ψέγειν ἔχει.
690 τὸ γὰρ σὺν ὄμμα δεινὸν ἀνδρὶ δημότῃ
λόγοις τοιοῦτοις, οἷς σὺ τέρψει κλύων
ἐμοὶ δ' ἀκούειν ἔσθ' ὑπὸ σκότου τάδε,
τὴν παῖδα ταύτην οἷ' ὀδύρεται πόλις,
πασῶν γυναικῶν ὡς ἀναξιώτατη

- 695 κάκιστ' ἀπ' ἔργων εὐκλειεστάτων φθίνει,
 ἥτις τὸν αὐτῆς αὐτάδελφον ἐν φαναίς
 πεπτῶτ' ἄθραπτον μὴθ' ὑπ' ὠμηστῶν κυνῶν
 εἶασ' ὀλέσθαι μὴθ' ὑπ' οἰωνῶν τινος·
 οὐχ ἦδε χρυσῆς ἀξία τιμῆς λαχεῖν ;
- 700 τοιαδ' ἐρεμνὴ σίγ' ἐπέργεταί φάτις.
 ἔμοι δὲ σοῦ πράσσοντος εὐτυχῶς, πάτερ,
 οὐκ ἔστιν οὐδὲν κτῆμα τιμιώτερον.
 τί γὰρ πατρὸς θαλλόντος εὐκλείας τέκνοις
 ἀγαλμα μεῖζον, ἢ τί πρὸς παιδῶν πατρί ;
- 705 μὴ νυν ἐν ἦθος μαῦνον ἐν σκυτῶ φέροι,
 ὡς φῆς σὺ, κοῦδὲν ἄλλο, τοῦτ' ὀρθῶς ἔχειν.
 ὅστις γὰρ αὐτὸς ἢ φρονεῖν μόνος δοκεῖ,
 ἢ γλῶσσαν, ἦν οὐκ ἄλλος, ἢ ψυχὴν ἔχειν,
 οὗτοι διαπτυχθέντες ὠφθησαν κενοί.
- 710 ἀλλ' ἄνδρα, κεῖ τις ἢ σοφός, τὸ μαυθάνειν
 πόλλ' αἰσχρὸν οὐδὲν καὶ τὸ μὴ τείνειν ἄγαν.
 ὄραξ' παρὰ βρείθοισι χειμάρροις ὅσα
 δένδρων ὑπέικει, κλῶνας ὡς ἐκσώζεται·
 τὰ δ' ἀντιτείνοντ' αὐτόπρεμν' ἀπόλλυται.
- 715 αὐτως δὲ ναός ὅστις ἐγκρατῆ πόδα (1)
 τείνας ὑπέικει μηδὲν, ὑπτίοις κάτω
 στρέψας τὸ λοιπὸν σέλμασιν ναυτίλλεται.
 ἀλλ' εἶκε θυμῶ καὶ μετὰστασιν δίδου.
 γνώμη γὰρ εἴ τις κάπ' ἐμοῦ νεωτέρου
- 720 πρῶσεσι, φήμ' ἔγωγε πρεσβεύειν πολὺ
 φῦναι τὸν ἄνδρα παντεπιστήμης πλέων·
 εἰ δ' οὔν, φιλεῖ γὰρ τοῦτο μὴ ταύτη ῥέπειν,
 καὶ τῶν λεγόντων εὐ καλὸν τὸ μαυθάνειν.
- (1) Τὸ σχοινίον, δι' οὗ εἶνε δεδεμένον τὸ ἱστίον.

ΧΟΡΟΣ

ἄναξ, σέ τ' εἰκός, εἴ τι καίριον λέγει,
725 μαθεῖν, σέ τ' αὐτοῦδ'· εὐ γάρ εἴρηται διπλῆ.

ΚΡΕΩΝ

οἱ τηλικοῖδε (1) καὶ διδασζόμεσθα δὴ
φρονεῖν πρὸς ἀνδρὸς τηλικοῦδε τὴν φύσιν;

ΑΙΜΩΝ

μηδὲν τὸ μὴ δίκαιον· εἰ δ' ἐγὼ νέος,
οὐ τὸν χρόνον χρὴ μᾶλλον ἢ τᾶργα σκοπεῖν.

ΚΡΕΩΝ

730 ἔργον γὰρ ἐστὶ τοὺς ἀκοσμοῦντας σέβειν;

ΑΙΜΩΝ

οὐδ' ἂν κελεύσαιμ' εὐσεβεῖν ἐς τοὺς κακοὺς.

ΚΡΕΩΝ

οὐχ ἦδε γὰρ τοιᾶδ' ἐπιείληπται νόσω;

ΑΙΜΩΝ

οὐ φησι Θήβης τῆσδ' ὁμόπτολις λεώς.

ΚΡΕΩΝ

πόλις γὰρ ἡμῖν ἀμὲ χρὴ τάσσειν ἐρεῖ;

ΑΙΜΩΝ

735 ὄρθς τόδ' ὡς εἴρηκας ὡς ἄγαν νέος;

ΚΡΕΩΝ

ἄλλω γὰρ ἢ μοι χρὴ με τῆσδ' ἄρχειν χθονός;

ΑΙΜΩΝ

πόλις γὰρ οὐκ ἔσθ' ἥτις ἀνδρὸς ἐσθ' ἐνός.

ΚΡΕΩΝ

οὐ τοῦ κρατοῦντος ἡ πόλις νομίζεται;

(2) Ὁ Κρέων διὰ σχήματος δεικνύει εἰς τὸν χορὸν τὴν ἡλικίαν.

ΑΙΜΩΝ

καλῶς ἐρήμης γ' ἂν σὺ γῆς ἀρχοῖς μόνος.

ΚΡΕΩΝ

740 ὄδ', ὡς ἔοικε, τῇ γυναικὶ συμμαχεῖ (1)

ΑΙΜΩΝ

εἴπερ γυνὴ σὺ· σοῦ γὰρ οὖν προκῆδομαι.

ΚΡΕΩΝ

ὦ παγκάκιστε, διὰ δίκης ἰὼν πατρί.

ΑΙΜΩΝ

οὐ γὰρ δίκαιά σ' ἐξαμαρτάνονθ' ὀρῶ.

ΚΡΕΩΝ

ἀμαρτάνω γὰρ τὰς ἐμὰς ἀρχὰς σέβων;

ΑΙΜΩΝ

745 οὐ γὰρ σέβεις, τιμὰς γε τὰς θεῶν πατῶν.

ΚΡΕΩΝ

ὦ μιὰρὸν ἦθος καὶ γυναικὸς ὕστερον.

ΑΙΜΩΝ

οὐ τᾶν ἔλοις ἦσσω γε τῶν αἰσχυρῶν ἐμέ.

ΚΡΕΩΝ

ὁ γοῦν λόγος σοι πᾶς ὑπὲρ κείνης ὄδε.

ΑΙΜΩΝ

καὶ σοῦ γε κάμου καὶ θεῶν τῶν νεπτέρων.

ΚΡΕΩΝ

750 ταύτην πότ' οὐκ ἔσθ' ὡς ἔτι ζῶσαν γαμεῖς.

ΑΙΜΩΝ

ἦδ' οὖν θανεῖται καὶ θανοῦσ' ὀλεῖ τινα.

ΚΡΕΩΝ

ἦ κάπαπειλῶν ὧδε ἐπεζέρχει θρασύς ;

(1) Τοῦτο λέγει πρὸς τὸν χορόν.

ΑΙΜΩΝ

τίς δ' ἔστ' ἀπειλή πρὸς κενὸς γνώμας λέγειν;

ΚΡΕΩΝ

κλαίων φρενώσεις, ὧν φρενῶν αὐτὸς κενός.

ΑΙΜΩΝ

755 βούλει λέγειν τι καὶ λέγων μηδὲν κλύειν;

ΚΡΕΩΝ

γυναικὸς ὧν δούλευμα, μὴ κώτιλλέ με.

ΑΙΜΩΝ

εἰ μὴ πατὴρ ἦσθ', εἶπον ἂν σ' οὐκ εὖ φρονεῖν.

ΚΡΕΩΝ

ἄληθες; ἀλλ' οὐ τόνδ' Ὀλυμπον ἴσθ' ὅτι
χαίρων ἐπὶ ψόγοισι δεινάζεις ἐμέ.

760 ἄγετε (1) τὸ μῖσος, ὡς κατ' ὄμματ' αὐτίκα
παρόντι θνήσκη πλησία τῷ νυμφίῳ.

ΑΙΜΩΝ

οὐ δῆτ' ἔμοιγε, τοῦτο μὴ δόξης ποτέ,
οὐθ' ἠδ' ὀλεῖτε πλησία, σὺ τ' οὐδαμὰ
τοῦμόν προσόψει κρατ' ἐν ὀφθαλμοῖς ὄρων,

765 ὡς τοῖς θέλουσι τῶν φίλων μακίνη ζυνών.

(ἀπέργετα)

ΧΟΡΟΣ

ἄνθρω, ἄναξ, βέβηκεν ἐξ ὀργῆς ταχύς·
νοῦς δ' ἔστι τηλικούτος ἀλγήσας βαρῦς.

ΚΡΕΩΝ

δράτω, φρονεῖτω μεῖζον ἢ κατ' ἄνδρ' ἰών·
τῷ δ' οὐν κόρα(2) τῷδ' οὐκ ἀπαλλάξει μόρου.

(1) Πρὸς τοὺς ὑπηρέτας.

(2) Τὴν Ἀντιγόνην καὶ Ἰσμήνην.

ΧΟΡΟΣ

770 ἄμφω γὰρ αὐτῷ καὶ κατακτεῖναι νοεῖς ;

ΚΡΕΩΝ

οὐ τήν γε μὴ θιγαῦσάν· εὖ γὰρ οὖν λέγεις·

ΧΟΡΟΣ

μόρφῃ δὲ ποίῳ καὶ σφε βουλεύει κτανεῖν ;

ΚΡΕΩΝ

ἄγων ἔρημος ἐνθ' ἂν ἦ βροτῶν στίβος·

κρύψω πετρῶδει ζῶσαν ἐν κατώρυγι,

775 φορβῆς τοσοῦτον· ὡς ἄγος, μόνον προθεῖς,

ὅπως μίασμα πλῆσ' ὑπεκφυγή πόλις·

κάκει τὸν Ἄιδην, ὃν μόνον σέβει θεῶν,

αἰτουμένη που τεύξεται τὸ μὴ θανεῖν,

ἢ γνώσεται γοῦν ἄλλὰ τηνικαῦθ', ὅτι

780 πόνος περισσός ἐστι τάν Ἄιδου σέβειν.

(ἀπέρχεται)

ΧΟΡΟΣ

(στροφὴ α')

Ἔρωσ ἀνίκατε μάχαν,

Ἔρωσ, ὅς ἐν κτήμασι πίπτεις,

ὅς ἐν μαλακαῖς παρειαῖς

νεάνιδος ἐννοχεύεις,

φοιτᾷς δ' ὑπερπόντιος, ἐν τ' ἀγρονόμοις

αὐλαῖς· (1)

787 καὶ σ' οὔτ' ἀθκνάτων φύξιμος οὐδεὶς

οὔθ' ἀμερίων ἐπ' ἀνθρώπων· ὁ δ' ἔχων

790

μέμνηεν.

(1) Ὁ ἔρωσ φθάνει καὶ εἰς τὰς ἀγροτικὰς κλύδας.

(ἀντιστροφή α')

σύ και δικαίων ἀδίκους
φρένας παρασπᾶς ἐπὶ λώβῃ·
σύ και τότε νεῖκος ἀνδρῶν
ξύναιμον ἔχεις ταράξας·

- 795 νικᾷ δ' ἐναργῆς βλεφάρων ἥμερος εὐλέκτρον
νύμφας, τῶν μεγάλων πάρεδρος ἐν ἀρχαῖς
θεσμῶν ἄμαχος γὰρ ἐμπαίξει θεός Ἀφροδίτα.

(Προσάγεται ἡ Ἀντιγόνη ὑπὸ θερκπόντων.)

νῦν δ' ἤδη γὼ καὶ τὸς θεσμῶν
ἔξω φέρομαι τὰ δ' ὄρων, ἴσχειν δ'
οὐκ ἔτι πηγὰς δύναμαι δακρῶν,
τὸν παγκοῖταν ὅθ' ὄρω θάλαμον

- 805 τήνδ' Ἀντιγόνην ἀνύτουςαν.

(στροφή α')

ANTIGONI

ὄρατε μ', ὦ γᾶς πατρίδας πολῖται,
τὰν νεάταν ὁδὸν

στείχουσαν, νεάτον δὲ φέγγος
λεύσσουσαν ἀελίου

- 810 κοῦποτ' αὐθις· ἀλλὰ μ' ὁ παγκοῖτας Ἄιδας
ζῶσαν ἄγει

τὰν Ἀχέροντος

ἀκτάν, οὐθ' ἕμεναίων

ἔγκληρον, οὐτ' ἐπὶ νυμφείοις πῶ μέ τις ὕμνος

- 816 ὕμνησεν, ἀλλ' Ἀχέροντι νυμφεύσω.

ΧΟΡΟΣ

οὐκοῦν κλεινὴ και ἔπαινον ἔχουσ'

ἔς τὸδ' ἀπέρχει κεῦθος νεκύων,

- οὔτε φθινάσιν πληγεῖσα νόσοις,
 820 οὔτε ξιφέων ἐπίχειρα λαχοῦσ',
 ἀλλ' αὐτόνομος ζῶσα μόνῃ δῆ
 θνατῶν Ἄϊδαν καταβῆσει.

(ἀντιστροφή)

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

- ἤκουσα δὴ λυγροτάταν ὀλέσθαι
 τὴν Φρυγίαν ξέναν (1)
 825 Ταντάλου Σιπύλῳ πρὸς ἄκρῳ·
 τὴν κισσὸς ὡς ἀτενῆς
 πετραία βλάστη δάμασεν· καὶ νιν ὄμβροι
 τακκομέναν,
 ὡς φάτις ἀνδρῶν,
 830 χιῶν τ' οὐδ' ἀμὲν λείπει,
 τέγγει δ' ὑπὸ ὄφρῳσι παγκλαύτοις
 δειράδας· ἅ με δαίμων ὁμοιοτάτην κτευνάζει.

ΧΟΡΟΣ

- ἀλλὰ θεός τοι καὶ θεογεννῆς,
 835 ἡμεῖς δὲ βροτοὶ καὶ θνητογενεῖς·
 καί τοι φθιμένῳ μέγ' ἀκούσαι
 τοῖσι θεοῖσιν σύγκληρα λαχεῖν
 ζῶσαν καὶ ἔπειτα θανοῦσαν.

(1) Ἐννοεῖ τὴν ὑπὸ τῶν θεῶν ἀπολιθωθεῖσαν Νιόβην, γυναῖκα τοῦ Ἀφρίωνος, καὶ θυγατέρα τοῦ Ταντάλου· αὐτὴ ἐγέννησε δώδεκα τέκνα, ἐξ ὧν ἐξῆσαν υἱοὶ καὶ ἐξ θυγατέρες. Ἐπαρθεῖσά ποτε διὰ τὴν εὐτεκνίαν τῆς, διήγειρε τὴν ὄργην τῆς Λητοῦς ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε κατ' ἐντολὴν αὐτῆς ὁ Ἀπόλλων καὶ ἡ Ἄρτεμις ἐτόξευσαν πάντα τὰ τέκνα τῆς Νιόβης.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

(στροφή 6')

40 οἶμοι γελῶμαι. τί με, πρὸς θεῶν πατρῶων
οὐκ οἰχομέναν ὑβρίζεις,
ἀλλ' ἐπίφρανον ;
ὦ πόλις, ὦ πόλεως
πολυκτήμενες ἄνδρες·
ἰὼ

Διρακαῖαι (1) κρῆναι Θήβης τ'
845 εὐαρμάτου ἄλσος, ἔμπαξ
ζυμμάρτυρας ὕμμ' ἐπκυδῶμαι,
οἷα φίλων ἀκλαυτος, οἷοις νόμοις
πρὸς ἔργμα τυμβύχρωστον ἔρχομαι τάφου
ποταίνιου·

850 ἰὼ δύστανος,
οὔτ' ἐν βροτοῖσιν οὔτ' ἐν νεκροῖσιν·
μέτοικος, οὐ ζῶσιν, οὐ θανοῦσιν.

ΧΟΡΟΣ

προβᾶς' ἐπ' ἔσχατον θράβους
ὑψηλὸν ἐς Δίκας βάθρον
855 προσέπεσες, ὦ τέκνον πολύ.
πατρῶον δ' ἐκτίνεις τίν' ἄθλον.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

(ἀντιστροφή 6')

ἔψαυσας ἀλγεινοτάτης ἐμοὶ μερίμνης
πατρὸς τριπόλιστον οἶτον
τοῦ τε πρόπικτος

(1) Πηγὴ ἐν Θήβαις.

- 860 ἀμετέρου πότμου
 ἰὼ
 κλεινοῖς Λαβδακίδαισιν.
 ματρῶαι λέκτρων ἄται,
 κοιμήματά τ' αὐτογέννητ'
- 865 ἐμῷ πατρὶ δυσμόρου ματρὸς,
 οἴων ἐγὼ ποθ' ἄ ταλαίφρων ἔφυν.
 πρὸς οὖς ἀραῖος ἄγαμος ἄδ' ἐγὼ μέτοικος
 ἔρχομαι.

ἰὼ δυσπότμων

- 870 κασίγνητε γάμων κυρήσας,
 θανῶν ἔτ' οὖσαν κατήναρές με.

ΧΟΡΟΣ

σέβειν μὲν εὐσέβειά τις,
 κράτος δ', ὅτω κράτος μέλει,
 παραβατὸν οὐδαμῆ πέλει·

- 875 σέ δ' αὐτόγνωτος ὤλεσ' ὄργα.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

(ἐπωδὸς)

ἄκλαυτος, ἀφίλος, ἀνυμέναιος,
 ταλαίφρων ἄγομαι τάνδ' ἐτοίμαν ὁδόν.
 οὐκ ἔτι μοι τόδε λαμπάδος ἱρὸν ὄμμα

- 880 θέμις ἄρα τάλαινα·
 τὸν δ' ἐμὸν πότμον ἀδάκρυτον
 οὐδεὶς φίλων στεναρίζει·

Ἐπεισόδιον

ΚΡΕΩΝ

(εἰσελθὼν πρὸ ὀλίγων στιγμῶν)

ἄρ' ἴστ', ἀοιδᾶς καὶ γόους πρὸ τοῦ θανεῖν,

- ὡς οὐδ' ἂν εἰς παύσαιτ' ἂν, εἰ χρεῖη λέγειν ;
 885 οὐκ ἄξεθ' ὡς τάχιστα, καὶ κατηρεφεῖ
 τύμβῳ περιπτύζαντες, ὡς εἶρηκ' ἐγὼ,
 ἄφετε μόνην ἔρημον, εἴτε χρῆθ' θανεῖν
 εἴτ' ἐν τοιαύτῃ ζῶσα τυμβεύειν στέγη·
 890 ἡμεῖς γὰρ ἄγνοοί τοῦπὶ τήνδε τὴν κόρην·
 μετοικίας δ' οὖν τῆς ἄνω στερῆσεται.

(ἀπέρχεται)

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

- ὦ τύμβος, ὦ νυμφεῖον, ὦ κατασκαφῆς
 οἴκησις ἀείφουρος, οἱ πορεύομαι
 πρὸς τοὺς ἐμαυτῆς, ὧν ἀριθμὸν ἐν νεκροῖς
 πλεῖστον δέδεκται Φερσέφασσ' (1) ὀλωλότων·
 895 ὧν λοισθία ἔγω καὶ κάκιστα δὴ μακρῶ
 κάτειμι, πρὶν μοι μοῖραν ἐξήκειν βίου.
 ἔλθοῦσα μέντοι κάρτ' ἐν ἐλπίσιν τρέφω
 φίλη μὲν ἤξειν πατρὶ, προσφιλῆς δὲ σοί,
 μήτηρ, φίλη δὲ σοί, κασίγνητον κάρα·
 900 ἐπεὶ θανόντας αὐτόχειρ ὕμης ἐγὼ
 ἔλουσα κάκῶσμησα κάπιτυμβίους
 γοῶς ἔδωκα. νῦν δὲ, Πολύνεικες, τὸ σὸν
 δέμας περιστέλλουσα τοιάδ' ἄρνυμαι·
 καίτοι· σ' ἐγὼ τίμησα τοῖς φρονούσιν εὔ.
 905 οὐ γάρ ποτ' οὔτ' ἂν εἰ τέκνων μήτηρ ἔφυν,
 οὔτ' εἰ πόσις μοι κατθανὼν ἐτήκετο,
 βίᾳ πολιτῶν τόνδ' ἂν ἠρόμην πόνον.
 τίνος νόμου δὴ ταῦτα πρὸς χάριν λέγω ;
 πόσις μὲν ἂν μοι κατθανόντος ἄλλος ἦν,

(1) Οὕτως ὀνομάζεται ἡ Περσεφόνη.

- 910 καὶ παῖς ἀπ' ἄλλου φωτός, εἰ τοῦδ' ἡμπλακον
 μητρός δ' ἐν "Αἰδου καὶ πατρός κεκευθότοι
 οὐκ ἔστ' ἀδελφός ὅστις ἂν βλάστοι ποτέ.
 τοιῶδε μέντοι σ' ἐκπροτιμήσασ' ἐγὼ
 νόμῳ, Κρέοντι ταῦτ' ἔδοξ' ἁμαρτάνειν
- 915 καὶ δεινὰ τολμᾶν, ὧ κασίγνητον κάρα.
 καὶ νῦν ἄγει με διὰ χερῶν οὕτω λαβῶν
 ἄλεκτρον, ἀνυμέναιον, οὔτε τοῦ γάμου
 μέρος λαχοῦσαν οὔτε παιδείου τροφῆς·
 ἀλλ' ὧδ' ἔρημος πρὸς φίλων ἢ δύσμορος
- 928 ζῶσ' ἐς θανόντων ἔργομαι κατασκαφάς·
 ποίαν παρεξελθοῦσα δαιμόνων δίκην;
 τί χρῆ με τὴν δύστηνον ἐς θεοὺς ἔτι
 βλέπειν; τίν' αὐδ' ἄν ζυμμάχων; ἐπεὶ γε δὴ
 τὴν δυσσέθειαν εὐσεβοῦσ' ἐκτησάμην.
- 925 ἀλλ' εἰ μὲν οὖν τὰδ' ἐστὶν ἐν θεοῖς καλὰ,
 παθόντες ἂν ζυγγοῖμεν ἡμαρτηχότες·
 εἰ δ' οἷδ' ἁμαρτάνουσι, μὴ πλείω κακὰ
 πάθοιεν ἢ καὶ δρῶσιν ἐκδίκως ἐμέ.

ΧΟΡΟΣ

ἔτι τῶν αὐτῶν ἀνέμων αὐταὶ

- 930 ψυχῆς ριπαὶ τήνδε γ' ἔχουσιν.

ΚΡΕΩΝ

(προχωρεῖ ὁ Κρέων (1))

τοιγὰρ τοῖσιν ἄγουσιν τούτων
 κλαύμαθ' ὑπάρξει βραδυτήτος ὑπερ.

(ἀπέρχεται)

(1) Πλήρης θυμοῦ λέγει τούτῃ πρὸς τοὺς ἐν τῇ σκηνῇ.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

οἶμοι, θανάτου τοῦτ' ἐγγυτάτω
τοῦπος ἀφίκται.

ΧΟΡΟΣ

- 935 θαρσεῖν οὐδὲν παραμυθοῦμαι
μὴ οὐ τὰδε ταύτη κατακυραῦσθαι.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ

ὦ γῆς Θήβης ἄστρῳ πατρῶν
καὶ θεοὶ προγενεῖς,
ἄγομαι δὴ κοῦκ ἔτι μέλλω.

- 940 λεύσσετε, Θήβης οἱ κοῖρανίδαι,
οἷα πρὸς οἷων ἀνδρῶν πάσχω,
τὴν εὐσεβίαν σεβίσασα.

ΣΤΑΣΙΜΟΝ

ΧΟΡΟΣ

(στροφὴ α')

- Ἔπλα καὶ Δανάας (1) οὐράνιον ῥῶς
945 ἀλλάξει δέμας ἐν χαλκοδέτοις αὐλαῖς·
κρυπτομένα δ' ἐν τυμβήρει θαλάμῳ κατε-
ζεύχθη·
καίτοι γενεᾶ τίμιος, ὦ παῖ, παῖ,
950 καὶ Ζηνὸς ταμιεύσκε γονὰς χρυσορύτους.

(1) Θυγάτηρ τοῦ Ἀκρυσίου—βασιλέως τοῦ Ἄργους—ἦν
αὗτος ἐνέκλεισεν εἰς ἐπιγαλκὸν φυλακὴν, ἐπεὶ δὴ ἐμαν-
τεύθη αὐτῷ, ὅτι θ' ἀπεθάνη ἐξ ἑνὸς τῶν ἐχθρῶν του. Ὁ
δὲ Ζεὺς μεταμορφωθείς εἰς γουστὴν βροχὴν εἰσεχώρησε
καὶ ἐγέννησε μετ' αὐτῆς τὸν Περσεύα.

ἀλλ' ἂ μοιριδίᾳ τις δύνασις δεινὰ·
οὔτ' ἄν νιν ὄλβος οὔτ' Ἄρης, οὐ πύργος, οὐχ
ἀλίχτυποι
κελαιναὶ νῆες ἐκφύγοιεν.

(ἀντιστροφή α')

- 955 Ζεύχθη δ' ὀξύχολος παῖς ὁ Δρύαντος, (1)
Ἡδωνῶν(2) βασιλεὺς, κερτομίσις ὄργασις
ἐκΔιονύσου πετρώδει κατάρφακτος ἐν δεσμῶ.
οὔτω τῆς μανίας δεινὸν ἀποστάζει
- 960 ἀνθρόν τε μένος. κείνος ἐπέγνω μανίας
ψαύων τὸν θεὸν ἐν κερτομίσις γλώσσαις.
παύεσκε μὲν γὰρ ἐνθέους γυναῖκας εὐτόν τε
πῦρ,
- 965 φιλαύλους τ' ἠρέθιζε Μούσας.
(στροφή β')
- παρὰ δὲ Κυανέων (3) σπιλαῶν διδύμας ἀλὸς
ἀκταὶ Βοσπόριαι ἰδ' ὁ Θρηκῶν ἄξενος
- 970 Σαλμυδησὸς (4), ἔν' ἀγγίπτολις Ἄρης (5)

(1) Ὁ Λυκοῦργος, ὁ υἱὸς τοῦ Δρύαντος. ὅστις περιε-
φρόνει τὸν Διόνυσον καὶ ἠνώγει τὰς Μαινάδας ἐν μάχῃ
δὲ φεύγων καὶ περιπλακεὶς εἰς κλῆμα, συνελήφθη καὶ
ἐνεκλείσθη εἰς ἄντρον, ἐνθα ἀπέθανεν ὑπὸ λιμοῦ.

(2) Ἡδωνοὶ — λαὸς Θρηκικὸς, οἰκῶν παρὰ τῷ Στρου-
μόνι ποταμῷ.

(3) Κυανεαὶ αἱ νῆσοι, αἱ κείμεναι κατὰ τὴν ἔξοδον
τοῦ Βοσπόρου, καὶ αἰτίνας ἐνομιζοντο ὑπὸ τῶν παλαιῶν,
ὅτι ἔπλεον.

(4) Πόλις καὶ γῶρα Θρηκικὴ κειμένη ἀριστερόθεν τῶ
εἰσπλέοντι τὸν Εὐξείνιον Πόντον, φημιζομένη διὰ τὴν
ἐχθρότητα πρὸς τοὺς ξένους.

(5) Ὁ πολιούχος τῆς Θράκης.

δισσοῖσι Φινειδαίς (1)

εἶδεν ἀρατὸν ἔλκος

ἀραχθὲν ἐξ ἀγροίας δάμακτος

ἄλατὸν ἀλαστοροῖσιν ὀμμάτων κύκλοις

975 ἄτερθ' ἐγγέων, ὑφ' αἰματηραῖς
χειρῶσσι καὶ κερκίδων ἀκμῆσιν.

(ἀντιστροφή β')

κατὰ δὲ τακόμενοι μέλεσι μελέαν παθάν

980 κλαῖον, ματρὸς ἔχοντες ἀνύμφευτον γονάν·

ἃ δὲ σπέρμα μὲν ἀρχαιογόνων [ἐξ]

ἄντας' Ἐρεγθεῖδαν, (2)

τηλεπόροις δ' ἐν ἄντροις

τράφη θυέλλαισιν ἐν πατρώαις

985 Βορέας ἀμιππος ὀρθόποδος ὑπὲρ πάγου

θεῶν παῖς· ἀλλὰ κάπ' ἐκείνα

Μοῖραι μακραίωνες ἔσχον, ὦ παῖ.

Ἐπεισόδιον

(Ἐν ᾧ ὁ γορὸς στρέφεται ἄπας πρὸς τὸ μέρος, δι' οὗ
ἐξάγεται ἡ Ἀντιγόνη, εἰσέρχεται ἀπαρτηρήτως ἐκ
τοῦ ἐτέρου μέρους ὀδηγούμενος ὑπὸ παιδὸς ὁ τυφλός).

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ

Θήβης ἀνὰ κτες, ἤκομεν κοινήν ὁδὸν

δύ' ἐξ ἑνὸς βλέποντε. τοῖς τυφλοῖσι γὰρ

990 αὐτὴ κέλευθος ἐκ προηγητοῦ πέλει.

(1) Ὁ Φινεὺς εἶχε δύο υἱούς, οὓς ἡ μητρικὰ αὐτῶν
κατέκλεισεν εἰς ὑπογείους φυλακὰς καὶ ἐτύφλωσεν.

(2) Ἡ Ἀντιγόνη ἀπάγεται ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν τοῦ
Κρέοντος, ὃ δὲ γορὸς εἰς ἐν συσπειρούμενος, θεωρεῖ
αὐτήν.

ΚΡΕΩΝ

τί δ' ἔστιν, ὦ γεραιὲ Τειρεσίᾳ, νέον;

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ

ἐγὼ διδάζω, καὶ σὺ τῷ μάντει πιθοῦ.

ΚΡΕΩΝ

οὐκ οὐν πάρος γε σῆς ἀπεστατότου φρενός.

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ

τοιγὰρ δι' ὀρθῆς τήνδ' ἐναυκλήρεις πόλιν

ΚΡΕΩΝ

995 ἔχω πεπονθώς μαρτυρεῖν ὀνήσιμα.

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ

φρόνει βεβώς αὖ νῦν ἐπὶ ζυροῦ τύχης.

ΚΡΕΩΝ

τί δ' ἔστιν; ὡς ἐγὼ τὸ σὸν φρίσσω στόμα

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ

γνώσει, τέχνης σημεῖα τῆς ἐμῆς, κλύων.

1000 ἔς γὰρ παλαιὸν θᾶκον ὀρνιθοσκόπον
ζῶν, ἐν' ἣν μοι παντὸς οἰωνοῦ λιμὴν,
ἀγνώτ' ἀκούω φθόγγον ὀρνίθων, κακῶ
κλάζοντας αἰστρῶ καὶ βεβαρβαρωμένῳ
καὶ σπῶντας ἐν χηλαῖσιν ἀλλήλους φοναῖ
ἔγνων· πτερῶν γὰρ ροϊθῆδος οὐκ ἄσημος ἦν.

1005 εὐθύς δὲ δείσας ἐμπύρων ἐγευόμην
βωμοῖσι παμφλέκτοισιν· ἐκ δὲ θυμάτων
Ἦφαιστος οὐκ ἔλαμπεν, ἀλλ' ἐπὶ σποδῶ
μυδῶσα κηκίς μηρίων ἐτήκετο
κάτυφε κἀνέπτυσ' καὶ μετάρσιαι

1010 χολαὶ διεσπείροντο, καὶ καταρρουεῖς
μηροὶ καλυπτῆς ἐξέκειντο πιμελῆς.
τοιγαῦτα παιδὸς τοῦδ' ἐμάνθανον πάρα

- φθίνοντ' ἀσήμεων ὀργίων μαντεύματα.
 ἐμοὶ γὰρ αὐτὸς ἡγευῶν, ἄλλοις δι' ἐγὼ
 1015 καὶ ταῦτα τῆς σῆς ἐκ φρενὸς νοσεῖ πόλις.
 βωμοὶ γὰρ ἡμῖν ἐσχάται τε παντελεῖς
 πλήρεις ὑπ' οἰωνῶν καὶ κυνῶν βορᾶς
 τοῦ δυσμῆρου πεπτῶτος Οἰδίπου γόνου.
 κατ' οὐ δέχονται θυσιαδὰς λιπᾶς ἔτι
 1020 θεοὶ παρ' ἡμῶν οὐδὲ μηρίων φλόγα,
 οὐδ' ὄρνις εὐσήμους ἀπορροῖσθαι βοᾶς,
 ἀνδρουθόρου βεβρωῖτες αἵματος λίπος.
 ταῦτ' οὖν, τέκνον, φρίνησον. ἀνθρώποισι γὰρ
 τοῖς πᾶσι κοινόν ἐστι τοῦσα μαρτάνειν
 1025 ἐπεὶ δ' ἀμάρτη, κείνος οὐκ ἔτ' ἔστ' ἀνὴρ
 ἄβουλος οὐδ' ἀναλβος, ὅστις ἐς κακὸν
 πεσὼν ἀκῆται μὴδ' ἀκίνητος πέλη.
 αὐθαδία τοι σκαιοτήτ' ὀφλισκάνει.
 ἀλλ' εἴκε τῷ θανόντι, μὴδ' ὀλωλότα
 1030 κέντει. τίς ἀλκὴ τὸν θανόντ' ἐπικτανεῖν ;
 εὐ σοὶ φρονήσας εὐ λέγω· τὸ μανθάνειν δ'
 ἤδιστον εὐ λέγοντος, εἰ κέρδος λέγοι.

ΚΡΕΩΝ

- ὦ πρέσβυ, πάντες ὥστε τοξόται σκοποῦ
 τοξεύετ' ἀνδρὸς τοῦδε, κούδὲ μαντικῆς
 1035 ἀπρακτος ὑμῖν εἶμι, τῶν δ' ὑπαὶ γένους
 ἐξημπόλημαι κάμπεφόρτισμαι πάλαι.
 κερδαίνειτ', ἐμπολάτε τὰπὸ Σάρδεων
 ἤλεκτρον (1), εἰ βούλεσθε, καὶ τὸν Ἴνδικόν

(1) Πιθχνῶς τὸ μίγμα χρυσοῦ καὶ ἀργύρου, ὅπερ ἐκομίζετο ἐκ τοῦ Πακτωλοῦ.

- 1040 χρυσόν· τάφω δ' ἐκείνον οὐχὶ κρύψετε,
οὐδ' εἰ θέλουσ' οἱ Ζηνὸς ἀεταὶ βορᾶν
φέρειν νιν ἀρπάζοντες ἐς Διὸς θρόνους,
οὐδ' ὡς μίασμα τοῦτο μὴ τρέσας ἐγὼ
θάπτειν παρήσω κείνον· εὐ γὰρ οἶδ', ὅτι
θεοὺς μαινίειν οὔτις ἀνθρώπων σθένει.
- 1045 πίπτουσι δ', ὧ γερακιῆ Τειρεσία, βροτῶν
χοῖ πολλὰ δεινοὶ πτώματ' αἰσχρ', ὅταν λό-
γους
αἰσχροὺς καλῶς λέγωσι τοῦ κέρδους χάριν.

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ

φεῦ·

ἀρ' οἶδεν ἀνθρώπων τις, ἄρα φράζεται,

ΚΡΕΩΝ

τί χρῆμα ; ποῖον τοῦτο πάγκοινων λέγεις;

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ

- 1050 ὅσῳ κράτιστον κτημάτων εὐβουλία ;

ΚΡΕΩΝ

ὅσῳ περ, οἴμαι, μὴ φρονεῖν πλείστη βλάβη.

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ

ταύτης σὺ μέντοι τῆς νόσου πλήρης ἔφυς.

ΚΡΕΩΝ

οὐ βούλομαι τὸν μάντιν ἀντειπεῖν κακῶς.

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ

καὶ μὴν λέγεις, ψευδῆ με θεσπίζειν λέγων.

ΚΡΕΩΝ

- 1055 τὸ μαντικὸν γὰρ πᾶν φιλόργυρον γένος.

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ

τὸ δ' ἐκ τυράννων αἰσχροκέρδειαν φιλεῖ.

ΚΡΕΩΝ

ἀρ' οἶσθα ταχούς ὄντας ἄν λέγῃς λέγων ;

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ

οἶδ'· ἐξ ἐμοῦ γὰρ τήνδ' ἔχεις σώσας πόλιν.

ΚΡΕΩΝ

σοφός σὺ μάντις, ἀλλὰ τάδικεῖν φιλῶν.

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ

1060 ὄρσεις με τάκίνητα διὰ φρενῶν φράσκει.

ΚΡΕΩΝ

κίνει, μόνον δὲ μὴ 'πί κέρδεσιν λέγων.

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ

οὔτω γὰρ ἤδη καὶ δοκῶ τὸ σὸν μέρος;

ΚΡΕΩΝ

ὡς μὴ 'μπολήσων ἴσθι τὴν ἐμὴν φρένα.

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ

1065 ἀλλ' εὖ γέ τοι κάτισθι μὴ πολλοὺς ἔτι
τροχοὺς ἀμιλλητῆρας ἡλίου τελῶν,
ἐν οἷσι τῶν σῶν αὐτὸς ἐκ σπλάγγων ἕνα
νέκυν νεκρῶν ἀμοιβὸν ἀντιδούς ἔσει·

ἀνθ' ὧν ἔχεις μὲν τῶν ἄνω βελῶν κάτω,
ψυχὴν τ' ἀτίμως ἐν τάφῳ κατῴκισας,

1070 ἔχεις δὲ τῶν κάτωθεν ἐνθάδ' αὐθιῶν
ἄμοιρον, ἀκτέριστον, ἀνόσιον νέκυν.

ὧν οὔτε σοὶ μέτεστιν οὔτε τοῖς ἄνω
θεοῖσιν, ἀλλ' ἐκ σοῦ βιάζονται τάδε.

τούτων σε λωβητῆρες ὑστεροφθόροι

1075 λοχῶσιν "Αἰδου καὶ θεῶν Ἐρινύες,
ἐν τοῖσιν αὐτοῖς τοῖσδε ληφθῆναι κακοῖς.
καὶ ταῦτ' ἄθρησον εἰ κατηργημένος
λέγω. φανεῖ γὰρ, οὐ μακροῦ χρόνου τριβή,

- 1080 ἀνδρῶν, γυναικῶν σοῖς δόμοις κωκύματα.
 | ἔχθρα δὲ πᾶσαι συνταράσσονται πόλεις
 ὄσων σπαράγματ' ἢ κύνες καθήγγισαν
 ἢ θῆρες, ἢ τις πτηνὸν οἰωνός, φέρων
 ἀνόσιον ὄσμην ἐστιοῦχον ἐς πόλιν.]
 τοιαῦτά σου, λυπεῖς γὰρ, ὥστε τοξότης
 1085 ἀφῆκα θυμῷ καρδίας ταξέσματα
 βέβαια, τῶν σὺ θάλλπος οὐχ ὑπεκδραμεῖ.
 ὦ παῖ, σὺ δι' ἡμᾶς ἄπαγε πρὸς δόμους, ἵνα
 τὸν θυμὸν οὗτος ἐς νεωτέρους ἀφῆ,
 καὶ γυνῷ τρέφειν τὴν γλώσσαν ἡσυχωτέραν,
 1090 τὸν νοῦν τ' ἀμείνω τῶν φρενῶν ὧν νῦν φέρει.

(ἀπέργετα!)

ΧΟΡΟΣ

ἀνὴρ, ἄναξ, βέβηκε δεινὰ θεσπίσας.
 ἐπιστάμεσθα δ', ἐξ οὔτου λευκὴν ἐγὼ
 τήνδ' ἐκ μελαίνης ἀμφιβάλλομαι τρίχα,
 μὴ πῶ ποτ' αὐτὸν ψεῦδος ἐς πόλιν λακεῖν.

ΚΡΕΩΝ

- 1095 ἔγνωκα καὐτός καὶ ταρασσομαι φρένας·
 τό τ' εἰκαθεῖν γὰρ δεινόν, ἀντιστάντα δὲ
 ἄτη παταῶσαι θυμὸν ἐν δεινῷ πάρα.

ΧΟΡΟΣ

εὐβουλίας δεῖ, παῖ Μενοικέως Κρέον.

ΚΡΕΩΝ

τί δῆτα χρὴ δρᾶν; φράζε· πείσομαι δ' ἐγώ.

(1) Πρὸς τὸν ὀδηγοῦντα παῖδα.

ΧΟΡΟΣ

- 1100 ἔλθων κόρη μὲν ἐκ κατώρουρος στείγης
 ἄνεσ, κτίσον δὲ τῷ προκειμένῳ τάρον.

ΚΡΕΩΝ

καὶ ταῦτ' ἐπικινεῖς καὶ δοκεῖς παρειαθεῖν;

ΧΟΡΟΣ

ὅσον γ', ἀνάξ, τάχιστα συντέμνουσι γὰρ
 θεῶν ποδώκεις τοὺς κακόφρονες βλάθει.

ΚΡΕΩΝ

- 1105 οἴμοι μόλις μὲν, καρδίης δ' ἐξίσταμαι
 τὸ δρᾶν ἀνάγκη δ' οὐχὶ δυσμαχητέον.

ΧΟΡΟΣ

δρᾶ νυν τὰδ' ἔλθων μηδ' ἐπ' ἄλλοισιν τρέπε.

ΚΡΕΩΝ

ὦδ' ὡς ἔγω στείχομαι ἄν' ἵπ' ἵπ' ὀπάονες
 οἳ τ' ὄντες οἳ τ' ἀπόντες, ἄξινας χερσῶν

- 1110 ὀρμᾶσθ' ἑλόντες εἰς ἐπόψιον τύπον.

* * * * *

ἐγὼ δ', ἐπειδὴ δόξα τῆδ' ἐπεστράφη,
 αὐτός τ' ἔδησα καὶ παρῶν ἐκλύσομαι.
 δέδοικα γὰρ μὴ τοὺς καθεστῶτας νόμους
 ἄριστον ἢ σώζοντα τὸν βίον τελεῖν.

(ἀπέρχεται)

ΧΟΡΟΣ

(στροφὴ α')

- 1115 πολυώνυμε, Καδμείας νύμφης (1) ἄγαλμα
 καὶ Διὸς βαρυβρεμέτα

(1) Τῆς Σεμέλης.

γένος, κλυτὰν ὡς ἀμφέπεις Ἰταλίαν, μέ-
δεις δὲ

- 1150 παγκοίνοις Ἐλευσινίας
 Διῶς (1) ἐν κόλποις, Βακχεῦ (2), Βακχᾶν
 ὁ ματρόπολιν Θήβαν
 ναιετῶν παρ' ὑγρῶν
 Ἰσμηνοῦ (3) ρεϊθρων, ἀγρίου τ'
 1125 ἐπὶ σπορᾷ δράκοντος·

(ἀντιστροφή α΄.)

- σὲ δ' ὑπὲρ διλόφοιο πέτρας στέροψ ὄπωπε
 λιγνύς, ἔνθα Κορύκται (4)
 1130 νόμφαι στίχουσι Βακχίδες, Κασταλίας τε
 νᾶμα,

καὶ σε Νυσαίων ὄρεων
 κισσήρεις ὄχθαι γλωρᾷ τ' ἀκτὰ
 πολυστάφυλος πέμπει
 ἀβρότων ἐπέων

- 1135 εὐαζόντων Θεβαΐας
 ἐπισκοποῦντ' ἀγυιάς·

(στροφή β΄)

- τὰν ἔκπαγλα τιμᾶς
 ὑπὲρ πασῶν πόλεων
 μακτρὶ σὺν κεραυνίᾳ·
 1140 καὶ νῦν, ὡς βιαΐας

(1) Διῶ, ἢ Δήμητρα.

(2) Ἐπίθετον τοῦ Βάκχου.

(3) Ὁ Ἰσμηνὸς εἶνε ποταμὸς τῶν Θεβῶν.

(4) Κορύκειον ἄντρον, ἐν Πιερνασσῶ.

- ἔχεται πάνδαμος πόλις ἐπὶ νόσου,
 μολεῖν καθαρσίῳ ποδὶ Περνασίαν
 1145 ὑπὲρ κλιτῶν, ἧ στονόεντα παρθμόν.

(ἀντιστροφή β')

- ἰὼ πῦρ πνεόντων
 χοράγ' ἄστρον, νυχίων
 φθειγμάτων ἐπίσκοπε,
 παῖ Διὸς γένεθλον,
 1150 προφάνηθι Ναξίαις σαῖς ἄμα περιπόλοις
 Θυίαισιν, αἶ σε μαινόμεναι πάννυχοι
 χορεύουσι τὸν ταμίαν Ἰακχον. (1)

Ἐπεισόδιον

ΑΓΓΕΛΟΣ

(ἐρχόμενος)

- 1155 Κάδμου πάροικοι καὶ δόμων Ἀμφίονος, (2)
 οὐκ ἔσθ' ὅποσον στάντ' ἄν ἀνθρώπου βίον
 οὔτ' αἰνέσαιμ' ἄν οὔτε μεμψαίμην ποτέ.
 τύχη γὰρ ὀρθοῖ καὶ τύχη καταρρέπει
 τὸν εὐτυχοῦντα τὸν τε δυστυχοῦντ' αἰεὶ.
 καὶ μάντις οὐδεὶς τῶν καθεστῶτων βροτοῖς.
 1161 Κρέων γὰρ ἦν ζηλωτὸς, ὡς ἐμοὶ, ποτὲ,
 σώσας μὲν ἐχθρῶν τήνδε Καδμείαν χθόνα,
 λαβὼν τε χώρας παντελεῖ μοναρχίαν
 ἠῦθυνε θάλλων εὐγενεῖ τέκνων σπορᾶ·

(1) Ἐπώνυμον τοῦ Βάκχου.

(2) Οὗτός ἐστιν ὁ πρῶτος οἰκιστὴς τῶν Θηβῶν, ἔστις, λέγεται, ὅτι διὰ τῶν ἤλων τῆς λύρας του ἐκίνει τοὺς χρησίμους διὰ τὴν οἰκοδομὴν τοῦ τείχους λίθους.

- 1165 καὶ νῦν ἀφείτῃ πάντα. τὰς γὰρ ἡδονὰς
 ὅταν παραδῶσιν ἄνδρες, οὐ τίθημ' ἐγὼ
 ζῆν τοῦτον, ἀλλ' ἐμψυχον ἡγοῦμαι νεκρόν.
 πλούτει τε γὰρ κατ' οἶκον, εἰ βούλει, μέγα,
 καὶ ζῆ τύραννον σχῆμ' ἔχων, ἐὰν δ' ἀπῆ
 1170 τούτων τὸ χαίρειν, τ' ἄλλ' ἐγὼ καπνοῦ σκιάς
 οὐκ ἂν πρῆαίμην ἄνδρι πρὸς τὴν ἡδονήν.

ΧΟΡΟΣ

τί δ' αὖ τὸδ' ἄχθος βασιλέων ἦκεις φέρων;

ΑΓΓΕΛΟΣ

τεθνήσκειν· οἱ δὲ ζῶντες αἰτίοι θανεῖν.

ΧΟΡΟΣ

καὶ τίς φρονεῖ; τίς δ' ὁ κείμενος; λέγε. (1)

ΑΓΓΕΛΟΣ

- 1175 Αἰμῶν ὄλωλεν· αὐτόχειρ δ' αἰμάσσεται.

ΧΟΡΟΣ

πόπερα πατρώας, ἢ πρὸς οἰκείας χερσός.

ΑΓΓΕΛΟΣ

αὐτὸς πρὸς αὐτοῦ, πατρὶ μηνίσας φόνου.

ΧΟΡΟΣ

ὦ μάντι, (2) τοῦπος ὡς ἂν ὀρθὸν ἦννυσας.

ΑΓΓΕΛΟΣ

ὡς ὠδ' ἐχόντων τ' ἄλλα βουλευεῖν πάρα. (3)

ΧΟΡΟΣ

- 1180 καὶ μὴν ὄρω τ' ἄλλαισιν Εὐρυδικὴν ὀμοῦ

(1) Ἐνομομένης τῆς θύρας φαίνεται ἡ Εὐρυδική.

(2) Ἀναφέρεται πρὸς τὸν Τειρεσίαν.

(3) Εἰσεύχεται ἡ Εὐρυδική, ἀκολουθοῦμένη ὑπὸ γυναικῶν.

δρακάρτα τὴν Κρέοντος· ἐκ δὲ δωμικτων
ἦτοι κλύουσα παιδὸς ἢ τύχη πάρα·

ΕΥΡΥΔΙΚΗ (1)

ὦ πάντες ἄστοι, τῶν λόγων ἐπηρεσθῆμην
πρὸς ἔξοδον στείγουσα, Παλλὰδος θεῆς

1185 ὕπως ἰκοίμην εὐγμάτων προσήγορος,
καὶ τυγχάνω τε κληθρ' ἀνασπαστοῦ πύλης
γαλῶσα, καὶ με ρηθόγγος οἰκείου κακοῦ
βάλλει δι' οἴτων· ὑπτία δὲ κλίνομαι
δεύσασα πρὸς δρωαῖσι κάποπλήσσομαι.

1190 ἀλλ' ὅστις ἦν ὁ μῦθος, αὖθις εἶπατε·
κακῶν γὰρ οὐκ ἄπειρος οὐσ' ἀκούσομαι

ΑΓΓΕΛΟΣ

ἐγὼ, φίλη δέσποινα, καὶ παρῶν ἐρῶ,
κούδεν παρήσω τῆς ἀληθείας ἔπος.

1195 τί γὰρ σε μαλθάσοιμ' ἂν ὦν ἐς ὕστερον
ψεύσται φανούμεθ'· ὀρθὸν ἀλήθει' αἰεὶ.

ἐγὼ δὲ σῶ παδάρως ἐσπόμην πόσει
πεδίον ἐπ' ἄκρον, ἐνθ' ἔκειτο νηλεὲς
κονοσπάρρακτον σῶμα Πολυνείκους ἔτι·
καὶ τὸν μὲν, αἰτήσαντες ἐνοδῖαν θεὸν

1200 Πλούτωνά τ' ὄργας εὐμενεῖς κατασχεθεῖν,
λούσαντες ἄγνόν λουτρὸν, ἐν νεοσπᾶσιν
θαλλοῖς ὃ δὴ 'λέλειπτο συγκατήθομεν,
καὶ τύμβον ὀρθόκρανον οἰκείας χθονὸς
χῶσαντες αὖθις πρὸς λιθόστρωτον κόρης

1205 νυμφεῖον Ἄιδου κοῖλον εἰσεβαίνωμεν.
ρωνῆς δ' ἄπωθεν ὀρθίων κωκυμάτων

(1) Ἡ γυνὴ τοῦ Κρέοντος καὶ μήτηρ τοῦ Ἀγμένας.

ΧΟΡΟΣ

- καὶ μὴν οὐδ' ἀνάξ' αὐτὸς ἐφήκει
 μνημ' (1) ἐπίσημον διὰ χειρὸς ἔχων,
 εἰ θέμις εἰπεῖν, οὐκ ἄλλοτρίαν
 1260 ἄτην, ἀλλ' αὐτὸς ἀμαρτῶν.

(στροφὴ α'.)

ΚΡΕΩΝ

- ἰὼ
 φρενῶν δυσφρόνων ἀμαρτήματα
 στερεὰ θανατόεντ',
 ὦ κτανόντας τε καὶ
 θανόντας βλέποντες ἐμφυλίους.
 1265 ὦμοι ἐμῶν ἀνορθὰ βουλευμάτων.
 ἰὼ παῖ, νέος νέφ' ζῶν μόρω,
 αἰαῖ αἰκῖ,
 ἔθανες, ἀπελύθης,
 ἐμαῖς οὐδὲ σαῖσι δυσβουλίαις.

ΧΟΡΟΣ

- 1270 οἴμ' ὡς ἔοικας ὀψὲ τὴν δίκην ἰδεῖν.

ΚΡΕΩΝ

- οἴμοι,
 ἔχω μαθὼν δειλαιὸς· ἐν δ' ἐμῷ κάρῳ
 θεὸς τότ' ἄρα τότε μέγα βάρος μ' ἔχων
 ἔπαισεν, ἐν δ' ἔσεισεν ἀγρίαις ὁδοῖς,
 1275 οἴμοι, λακπάτητον ἀνδρέπων χαράν.
 φεῦ φεῦ, ὦ πόνοι βροτῶν δύσπονοι.

ΕΞΑΓΓΕΛΟΣ

ὦ δέσποθ', ὡς ἔχων τε καὶ κεκτημένος,

(1) Δῆλ. τὸ σῶμα τοῦ Λῆμονος.

τὰ μὲν πρόχειρῶν τῶδε φέρων, τὰ δ' ἐν δόμοις
 1280 ἔοικας ἤκειν καὶ τὰχ' ὀψέσθαι· κκκζ.

ΚΡΕΩΝ

τί δ' ἔστιν αὐτὸ κέκλιον ἢ κκκῶν ἔτι;

ΕΞΑΓΓΕΛΟΣ

γυνὴ τέθνηκε, τοῦδε παρμυλήτωρ νεκροῦ,
 δύστηνος, ἅρτι νεοτόμοισι πλήγμασιν.

(ἀντιπροσφῶν α')

ΚΡΕΩΝ

ἰὼ

1285 ἰὼ δυσκάθαρτος Ἄιδου λιμῆν,
 τί μ' ἄρα τί μ' ὀλέκεις;
 ὦ κακῆγγελτά μοι
 προπέμψας ἄχην, τίνα θρασεῖς λόγον;
 αἰαῖ, ὀλωλότ' ἀνδρ' ἐπεξεργάσω.
 τί φῆς, ὦ παῖ, τίνα λέγεις μοι νέον,

1290 αἰαῖ αἰαῖ,
 σφάγιον ἐπ' ὀλέθρου
 γυναικείον ἀμφικεῖσθαι μόρον;

ΧΟΡΟΣ

ὄρθν πάρεστιν· οὐ γὰρ ἐν μυχοῖς ἔτι (1).

ΚΡΕΩΝ

οἶμοι,

1295 κακὸν τόδ' ἄλλο δεύτερον βλέπω(2) τάλας.
 τίς ἄρα, τίς με πότμος ἔτι περιμένει;

(1) Λίρουμένου τοῦ παρκαπετάσματος φαίνεται ἡ Εὐρυδίχη νεκρά.

(2) Λέγει ταῦτα, ἀπ' οὗ στρέψας εἶδε τὸν νεκρὸν τῆς Εὐρυδίχης.

- ἔγω μὲν ἐν χείρεσσιν ἀρτίως τέκνον,
τάλας, τὸν δ' ἔναντα προσθλέπω νεκρῶν.
1300 φεῦ φεῦ μητέρα ἀθλία, φεῦ τέκνον.

ΕΞΑΓΓΕΛΟΣ

- ἢ δ' ὀξύθηκτος ἦδε βωμία πέριξ
λύει κελαινὰ βλέφαρα, κωκύσασα μὲν
τοῦ πρὶν θανόντος Μεγαρέως (1) κλεινὸν λέ-
χος,
αἴθις δὲ τοῦδε, λίσσθιον δὲ σοὶ κακὰς
1305 προχζεῖς ἐφυμνήσασα τῷ παιδοκτόνῳ.
(στροφή α')

ΚΡΕΩΝ

- αἰαῖ αἰαῖ,
ἀνέπταν φόβῳ. τί μ' οὐκ ἀνταίχιν
ἔπαισέν τις ἀμχιθήκτῳ ζῆφει;
1310 δειλαῖος ἐγὼ, αἰαῖ,
δειλαίᾳ δὲ συγκέκραμαι δῦα.

ΕΞΑΓΓΕΛΟΣ

- ὡς αἰτίαν γε τῶνδε κακείνων ἔχων
πρὸς τῆς θανούσης τῆσδ' ἐπεσκήπτου μόρων.

ΚΡΕΩΝ

ποιῶ δὲ κάπελύσατ' ἐν φοναῖς τρόπῳ

ΕΞΑΓΓΕΛΟΣ

- 1315 παίσασ' ὑπ' ἤπαρ αὐτόχειρ αὐτήν, ὅπως
παιδὸς τοῦ ἦσθετ' ὀξύκώκυτον πάθος.

ΚΡΕΩΝ

ὦμοι μοι, τὰδ' οὐκ ἐπ' ἄλλων βροτῶν

(1) Ὁ Μεγαρέως ἦτο ὁ πρωτότοκος υἱὸς τοῦ Κρέοντος, καὶ οὗ ὁ τάφος ἐπὶ τῆς μέγας τῶν γυναικῶν τοῦ Παυσανίου.

- ἐμῆς ἀρμόσει πότε εἴς κίτις;
 ἐγὼ γὰρ σ' ἐγὼ ἔκτανον, ὦ μέλεος,
 1320 ἐγὼ, φῆμ' ἔτομον ἰώ¹⁾ πρόσπολοι,
 ἄγετέ μ' ὅ τι τάχος, ἄγετέ μ' ἐκποδῶν,
 1325 τὸν οὐκ ὄντα μᾶλλον ἢ μηδένα.

ΧΟΡΟΣ

κέρδη παραινεῖς, εἴ τι κέρδος ἐν κακοῖς;
 βραχίστα γὰρ κράτιστα τὴν ποσὶν κακῶν.

(ἀντιστροφή ρ')

ΚΡΕΩΝ

- ἴτω ἴτω,
 1329 φανήτω μόρων ὁ κάλλιστ' ἐμῶν
 ἐμοὶ τερμίαν ἄγων ἀμέραν
 ὑπατος ἴτω, ἴτω.
 1333 ὅπως μηκέτ' ἄμαρ ἄλλ' εἰσιδῶ.

ΧΟΡΟΣ

- μέλλοντα ταῦτα, τῶν προκειμένων τι χρῆ
 1335 πράσσειν μέλει γὰρ τῶνδ' ὅτοισι χρῆ μέλειν.

ΚΡΕΩΝ

ἀλλ' ὦν ἐρῶ μὲν ταῦτα συγκατηυζήσῃην.

ΧΟΡΟΣ

μή νυν προσεύχου μηδέν· ὡς πεπωμένης
 οὐκ ἔστι θνητοῖς συμφορᾶς ἀπαλλαγῆ.

ΚΡΕΩΝ

- ἄγοιτ' ἂν μάταιον ἄνδρ' ἐκποδῶν,
 1340 ὅς, ὦ παῖ, σέ τ' αὐχ' ἔκτανον,
 σέ τ' αὐτάνδ' ἰώ μέλεος οὐδ' ἔχω

1) Πρὸς τοῖς ὑπερήτασι.

ὅσα πρὸς πρότερον ἴδω, πᾶ κλιθῶ (1) παν-
τα γὰρ

1345 λέχρια τῶν χειρῶν, τὰ δ' ἐπὶ κρατὶ μοι
πότμος δυσκόμιστος εἰσήλατο. (2)

ΧΟΡΟΣ

πολλῶ τὸ φρονεῖν εὐδαιμονίας
πρῶτον ὑπάρχει· γὰρ δὲ τὰ γ' εἰς θεοῦς
(ὑπεργόμενος)

1350 μηδὲν ἀσεπτῆν· μεγάλοι δὲ λόγοι
μεγάλας πληγὰς τῶν ὑπεράχων
ἀποτίσαντες
γάρ τὸ φρονεῖν ἐδίδαξαν.

(1) Ἄλλα γράφουσιν: πᾶ καὶ θῶ.

(2) Ὁ Κρέων φέρεται ἐκτός τῆς σκηνῆς, ἐν ᾧ ὁ χορὸς
ψάλλει τὸ ἐρεῖγος.

ΤΕΛΟΣ

ΤΗΣ

ΑΝΤΙΓΟΝΗΣ ΤΟΥ ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

THE
ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ

Συνδρομητικῶς ἐγγράφονται
παρ' ὅσας τοῖς Βιβλιοπώλαις τοῦ Κράτους
Ἀποστέλλεται δὲ καὶ ἐν τῇ οἰκίᾳ ἑκάστου
δηλοῦντος τοῦτο διὰ τοῦ ἀρμολογίου ἡμῶν διανομίαις

ὑπὸ τὰ πικιστήρια.

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΤΥΡΑΝΝΟΣ ΚΑΙ ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΕΠΙ ΚΟΛΩΝΩ

ἄποσε.λοῦντα τὸ 2 καὶ 3 τομίδιον τις

ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ

Πληρῶνεται μόνον ἄρα τῇ λήψει

ΕΚΑΣΤΟΝ
(30 Δ Ε Π Τ Λ 33)
ΤΟΜΙΔΙΟΝ

Δημοσία Κεντρικὴ
Βιβλιοθηκὴ Στάσις τας "Μανουβεία"

